

#DWARS



Trans Pride

pagina 7

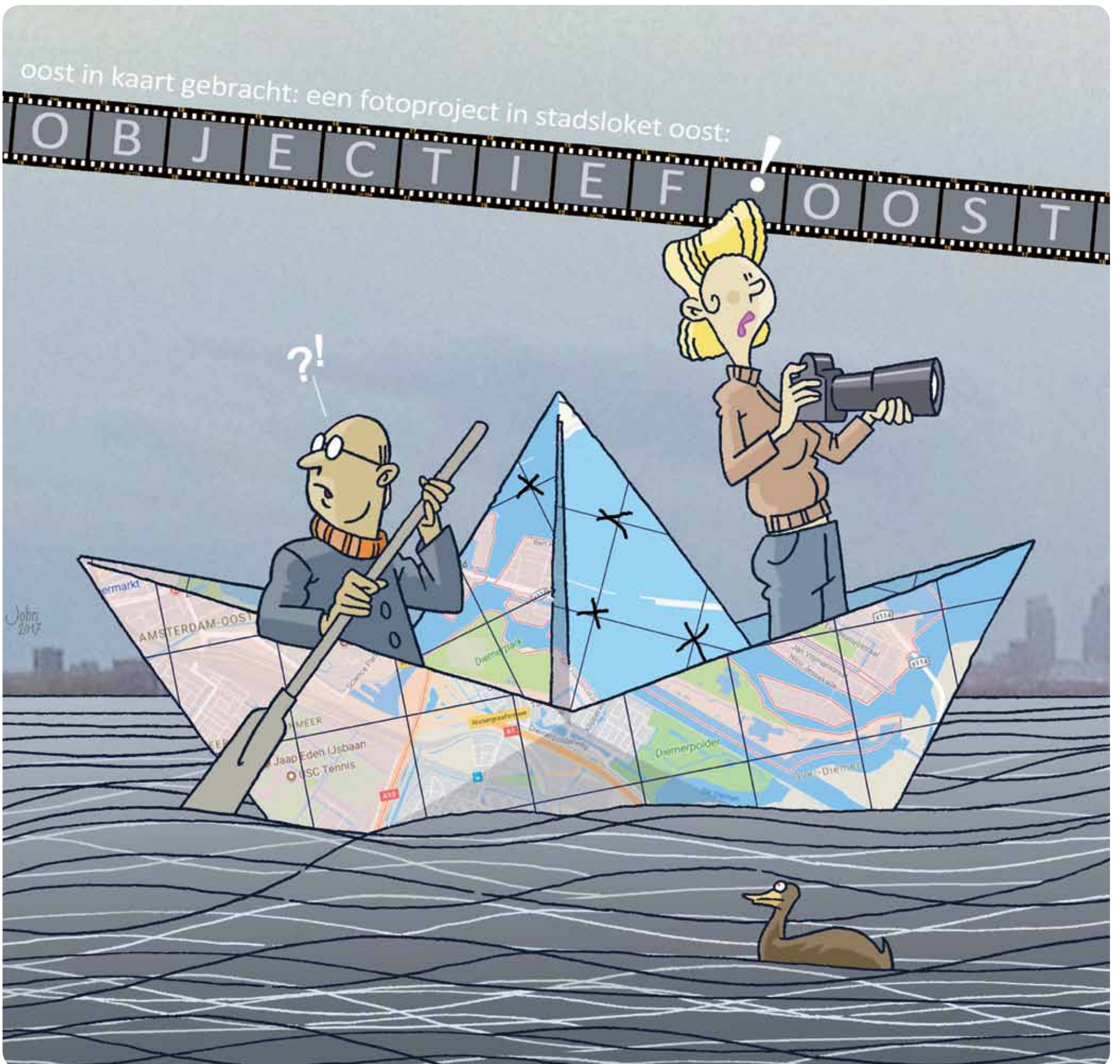


Jeu de boules

pagina 15

En verder

Bestuurlijk stelsel	8
Verhalen	9
Objectief Oost	11
Tijdelijk Museum	17
Improvisatiecoach	19
Dynamo	21





De nieuwe oost-online

Tekst: Stan Polman

Ooit was Oost een saai deel van de stad. Er gebeurde niet veel. Die tijd is voorbij. Tussen Amstel en IJ bruist het. Voor sommigen wat teveel, anderen komen Oost niet meer uit omdat er zoveel te beleven is. In dit deel van de stad vind je dan ook bijna alles wat je nodig hebt. Mooie mensen, veel en leuke winkels, lekkere restaurants, dorstige cafés, gastvrije parken, boeiend Artis, interessante musea...

Zo'n vijftien jaar geleden alweer is oost-online in z'n huidige vorm ontstaan. Het is een mooie website waar je samen met duizenden andere mensen dagelijks ziet wat er tussen Amstel en IJ te beleven valt. En wat er in de buurten van Oost zoal gebeurt. Met actuele artikelen, mooie video's, een uitgebreide agenda en interessante achtergrondverhalen.

Maar oost-online barst uit z'n voegen. In de 15 jaren van haar bestaan is er alleen maar heel veel informatie bijgekomen en zijn er tientallen rubrieken ontstaan. Je ziet door de bomen het bos niet meer. Daar komt binnenkort een eind aan want oost-online steekt zich in een nieuw jasje.

De website van Oost is straks veel overzichtelijker en aangepast aan de technische mogelijkheden van nu en straks. Voor mensen die de ontwikkelingen in Oost kritisch volgen, maar die ook graag willen weten wat Oost te bieden heeft, gaat oost-online op de schop. De afgelopen maanden heeft een aantal enthousiaste mensen hard gewerkt aan een nieuwe, overzichtelijke presentatie van het nieuws en de informatie.

De nieuwe oost-online biedt veel nieuwe mogelijkheden. Zo kun je op de voorpagina meteen al zien wat er in de verschillende rubrieken actueel is. Onder de naam OO-TV gaan we in beeld en geluid laten zien wat Oost 'beweegt'.

Ook de inmiddels populaire Agenda van Oost heeft een facelift ondergaan en is, net als alle artikelen, ook gewoon te lezen op smartphones en tablets.

...ook gewoon te lezen op smartphones en tablets

Door de nieuwe opzet zijn er meer mogelijkheden voor mensen die mee willen werken. Wil je Oost ontdekken en er over schrijven? Dat kan. Wil je meedoen in één van de videoteams omdat je het leuk vindt of omdat je video-ervaring handig vindt. Je bent welkom. Bij oost-online hebben we veel mogelijkheden voor vrijwilligers die journalistiek bezig willen zijn. Neem contact met me op als je belangstelling hebt!

De samenwerking van oost-online met *Dwars door de buurt* maakt het natuurlijk ook mogelijk voor de krant een bijdrage te leveren. En je kunt misschien meewerken aan de maandelijkse talkshow *Dwars door Oost in de Jungle* die we samen organiseren. Wil je meer weten check oost-online.nl.

Als het allemaal meezit is de nieuwe oost-online eind september in de lucht. #

#DWARS

Redactioneel

Door: Arie van Tol

Ook in de zomer gebeurt er veel in Oost. Het zou maar zo kunnen dat je van alles gemist hebt door je vakantie naar al dan niet verre oorden. In deze Dwars blikken we terug op onder andere Alle Kleuren Oost Terras (3), Trans Pride (7) en een open dag in een Proeftuin (14). Maar diverse artikelen informeren je juist over activiteiten die nog moeten starten of nog gaande zijn. Daarvan noem ik hier Bijvangst (6), Objectief Oost (11), het Tijdelijk Museum (17) en Kennismarkt Oost (18). Op pagina 10 is er zoals gebruikelijk het overzicht van wat er op cultureel gebied gepland staat. En verder berichten we over zaken in Oost die minder opvallen of minder toegankelijk zijn voor een publiek. Over lesgeven aan asieljongeren (5), de rattenplaag (6), het nieuwe bestuurlijk stelsel (8), jeu de boules in Betondorp (15) en boeddisme in Oost (19).

We hopen weer veel lezers te boeien en te amuseren. En als je een volgende keer mee wilt werken aan de krant, neem contact met ons op: dwarskrant@gmail.com of 06-42807805. #

Column

Door: Carolien van Welij

Bomen

Ik fiets over de Linnaeusstraat. Zoals altijd. Ooit had ik me voorgenomen om vaker te lopen. Dat is rustiger, je ziet meer (wat een leuke drakenwindvaantjes op het Tropenmuseum). Maar na een paar wandelingen stapte ik weer op de fiets. Praktischer, en vooral uit gewoonte. Ik veranderde mijn plan: laat ik dan in ieder geval een andere route fietsen. Maar zelfs dat kost me moeite. Iedere ochtend word ik op de Linnaeusstraat wakker uit een dagdroom – weer niet gelukt.

Als je een leven aan het opbouwen bent, zijn nieuwe gewoontes de bakstenen voor je bouwwerk. Ze geven je leven vorm. Maar gewoontes kunnen in de weg gaan staan. Waarom kruip ik iedere ochtend achter m'n computer en loop ik niet eerst een rondje door het park? Waarom ga ik meteen e-mails beantwoorden? En waarom fiets ik iedere ochtend door de te drukke Linnaeusstraat? Gewoontes worden een probleem als ze een automatisme worden. Nieuwe gewoontes in nieuwe levensfasen hebben meer weg van een ritueel. Je voert ze uit met aandacht.

Natuurlijk, je kunt niet alles met aandacht doen. Maar als er een stevig bouwwerk van gewoontes staat, mogen sommige daarvan wel weer een ritueel worden. Ik probeer dat al een tijdje met fietsen. Niet altijd maar die vaste routes. Soms lukt het, vaak niet. Sinds kort heb ik een fantastisch hulpmiddel: de digitale bomenkaart van Amsterdam.

De gemeente Amsterdam heeft alle bomen van de stad in kaart gebracht: <http://maps.amsterdam.nl/bomen/>. Een website vol met stippen: 31.606

groene stipjes van de iepen, 11.311 roze stippen van de kersen. Eindelijk weet ik dat er bij mijn vorige huis een rode meidoorn voor de deur stond. De esdoorn in mijn straat kan ik nog wel herkennen, maar ik had nog nooit van de Noorse variant gehoord. En die sprookjesachtige bomen zijn dus valse acacia's.

Als je naar de bomen kijkt, ga je vanzelf andere routes fietsen. Neem de Linnaeusstraat. Er staat geen boom in. Alleen als je een blik opzij werpt kun je nog een iep zien. Op de bomenkaart zoek ik een andere route. Voortaan rij ik om langs amberbomen, valse Christusdoorn, krimlindes, treurberk en monumentaaliepen. Hoe zou Amsterdam eruit zien als ik iedere boom kan benoemen?

Na een paar weken is mijn bomenkennis nog niet echt gegroeid. De site zelf blijft mij intrigeren. De duidelijkheid, de feitelijkheid. Iedere boom heeft zijn eigen kleur. Klik je op de Iep dan zie je in het donkergroen het patroon van de grachten. Het volgende moment zie je de lange lanen met de stipjes van platanen. Ik word getroffen door de lichtgrijze stippels. 'Onbekend' staat erbij. Niet zomaar iets roepen, niet harder schreeuwen. Nee, gewoon: 'onbekend'. Meer dan tienduizend keer. 'We weten het niet' – die woorden zou ik graag wat vaker willen horen. #

Op straat met vriend en met hoofddoek

Tekst: Annemarije Pronk | Fotografie: Gerard Valentijn

Op woensdag 12 juli j.l. hield 'Alle Kleuren Oost' de eerste van een serie netwerkbijeenkomsten. Bewoners, buurtinitiatieven en organisaties waren present op het Alle Kleuren Oost Terras. Te vaak leven we in Oost langs elkaar heen. Alle Kleuren Oost zoekt de verbinding, voor iedereen: van homo tot moslim.



Langs de Dappermarkt

Op het Terras vertellen mensen uit de buurt. Het terugdringen van het sociale isolement van mensen en organisaties is belangrijkste doel van Alle Kleuren Oost.

'Ik was down toen ik me bij Streetsmart aanmeldde om er te helpen koken. Vanaf toen ging het beter. Tegenwoordig ben ik in de zomer betrokken bij de organisatie van een buurtcamping voor 140 man en een driedaags zomerkamp voor de jeugd. Bovendien ben ik beheerder van de Meevaart. Dit alles mede dankzij wijkcoach El Houssaine,' vertelt Charel die daarbij glundert van trots. Streetsmart is een stichting die zich inzet voor jongeren zonder toekomstperspectief.

Een vrouw van Dynamo legt contact met buurtbewoonster Betty van Gelder die voortaan e-mails zal doorsturen namens de welzijnsorganisatie aan eventuele belangstellenden voor gezamenlijke activiteiten in Oost en omgeving. Femke van TranScreen vraagt om aandacht voor het filmfestival dat zij organiseert tussen 13 en 17 september 2017 (www.tranScreen.org).

Netwerken

Het uitwisselen van verhalen en het leggen van contacten is het doel van de eerste bijeenkomst met de titel Alle Kleuren Oost Terras. Het is de eerste in een reeks die de stichting Alle Kleuren Oost, dat inmiddels 5 jaar bestaat, organiseert.

Het gaat om een experiment om mensen meer te laten netwerken. Bas is

lid van het kernteam en tevens zakelijk leider van Alle Kleuren Oost. Hij vraagt zich af waarom accountants, consultants e.d. op het terras zitten te borrelen op de Zuidas om elkaar beter te leren kennen terwijl dit in de sociale sector helemaal niet gebruikelijk is. 'Een paar keer per jaar bij elkaar komen zonder agenda, maar vol inspiratie en spelletjes waarmee je elkaar beter leert kennen brengt ons verder,' denkt Bas hardop. 'We zorgen voor verbinding door ter plekke letters te vormen en te kijken naar elkaar om antwoorden te geven op vragen als Wie heeft op elkaars naambordjes gekeken?'

Roze randje

Martin Bos is initiatiefnemer van de stichting Alle Kleuren Oost. Hij vertelt in welke context hij het heeft opgericht: 'Bij de 4 mei herdenking op het Ceramplein bleken geen mensen uit de buurt aanwezig te zijn. Hijzelf voelde zich er ook niet vertegenwoordigd. Andere jaren ging hij naar het homomonument, maar voortaan wilde hij het herdenken in zijn eigen buurt kunnen doen. Toen kwam het idee om voortaan acte de présence te geven met meerdere gemeenschappen tegelijk bij deze herdenking en die van de slavenopstand op Curaçao (Tula herdenking).' Alle Kleuren Oost was vanaf dat moment ook aanwezig bij Iftars - met een roze randje -, bij de Dag van de Tolerantie en bij het Keti Koti Festival dat stilstaat bij de afschaffing van de slavernij. Het hoogtepunt is het jaarlijkse Pride

Oost feest op het Javaplein in de week van de 'Gay (LHBT) Pride'.

Normaal

Martin legt uit: 'Voor ons is het samen-zijn normaal, maar in de ogen van internationale ambtenaren is dat niet het geval. Zij keken er van op dat mos-

lims er geen probleem van maken dat andersgezinden mee feest vieren.' Moslims stuiten op vergelijkbare problemen als homo's: 'Het is net zo erg om bespuugd te worden als ik met mijn vriend over straat loop als wanneer iemand bespuugd zou worden met een hoofddoek om. We voeren allebei een strijd om te zijn wie we zijn.'

Er zijn ambassadeurs aangesteld om de waarden als accepteren, respecteren en verbinden uit te dragen: de 29-jarige Redouane Amine en de 25-jarige Jaika Koot. De eerste is zelfstandig ondernemer en betrokken bij Jongeren Platform Oost. Een keer heeft hij het begrip verbinding heel letterlijk toegepast: in de moskee deelde hij hugs uit! Jaika, opgegroeid in de Watergraafsmeer, maar ook zeker heel erg op haar plek in de Indische Buurt, is eigenaar van haar bedrijf Zorg voor Beweging en betrokken bij het Jongeren Platform Oost. Zij is ook redacteur bij BLOK (www.blok.amsterdam). Het is een mediaplatform voor en door jongeren.

'Het zou een welkome verrijking zijn voor onze redactie bij de Dwars als er zich schrijvers met een migrantenachtergrond zouden aansluiten,' is de gedachte die aan het eind van de avond van de 12e juli in het Mirror Centre blijft hangen. En ook denk ik: 'Zie je wel, netwerken kan ook op andere plekken en in andere sociale groepen dan op de Zuidas!' #

Meer info: Facebook 'Alle Kleuren Oost'

NB de foto is genomen bij de Trans Pride (zie ook pag 7)

InClusion



Op vrijdag 29 september van 20.00-01.00 uur is er het maandelijks InClusion 'LGBQ Trans café in the Manor Hotel, Linnaeusstraat 89.

Dit keer is er de presentatie over de transgender campagne #yestotruecolours 'transgender beauty day' I Sustain Beauty project van Davines and Comfort Zone. Meer informatie is te vinden op www.isustainbeauty.com. TransAmsterdam heeft i.s.m. stichting Inclusief een Trans Magazine gemaakt. Het Trans Magazine is bij InClusion te koop. #

DWARS DOOR **OOST** IN DE JUNGLE

TALKSHOW

ledere eerste woensdag van de maand
van 20.00 tot 22.00 uur:
een theatertalkshow voor fans van Oost!
Interviews met spraakmakende mensen
uit Oost over politiek, literatuur,
cultuur, sport en maatschappij

gratis
toegang!

Jungle Amsterdam | Tweede van Swindenstraat 26 | 1093 VS Amsterdam
Een initiatief van Dwars door de Buurt en Oost-online | meer info: www.oost-online.nl | [fondsvoorooost](http://fondsvoorooost.nl)

‘Levensmiddelen zaten in DNA’

Tekst: Hansje Galesloot | Foto's: Geheugen van Oost

Kruidenierswaren, grutterswaren, comestibles en delicatessen. Eigenlijk staat er vier keer hetzelfde. In 2012 kwam de muurreclame van Van Deudekom weer tevoorschijn op de hoek van de Pasteurstraat en de Van 't Hofflaan.

Jarenlang ging de muurreclame schuil achter een houten bord met reclame voor Helisports, de fitnessclub die Van Deudekom in het pand was opgevolgd. Toen het pand gerenoveerd werd en het bord weggehaald, bleek de tekst nog ongeschonden.

Van Deudekom was decennialang een begrip in de Watergraafsmeer. Levensmiddelen zaten in het DNA van de familie, zoals een nazaat het omschrijft. De kruidenierswinkel op deze hoek zat er van 1917 tot 1962. Daarnaast had de familie een winkel aan de Ringdijk. En dan was er de bekende broodbakkerij van Jan van Deudekom in de Willem Beukelszstraat 35, gesticht in 1923. Later kwam er ook een banketbakkerij aan de Middenweg 185. Deze bakkerij heeft drie generaties lang bestaan, steeds geleid door een Jan van Deudekom, maar moest in 1999 sluiten. ‘De buurt mist onze aanwezigheid wel,’ zegt de laatste Jan op het Geheugen van Oost. ‘De klanten vonden het altijd wel prettig dat er iemand in de straat ’s

nachts wakker was. Dat gaf een veilig gevoel. En dan de geur als er weer een lading verse broodjes uit de oven kwam!’

Zelfbediening

De kruidenierswinkel in het pand met de muurreclame heeft 45 jaar bestaan. Op een foto uit de jaren vijftig sieren de letters ‘Zelfbediening’ trots de pui van het pand. In 1948 werd in Nederland de eerste zelfbedieningswinkel geopend in Nijmegen. Tot die tijd stond de kruidenier in zijn witte jas statig achter de toonbank en woog allerlei zaken zoals grutterswaren voor de klant af. Nu lagen er voorverpakte levensmiddelen in de schappen.

Op het Geheugen van Oost vertelt Inez van Deudekom dat zij in dit pand geboren is. Haar vader en moeder dreven de winkel van 1952 tot 1962. ‘Ik weet nog dat onze zaak een zelfbedieningszaak werd. Mijn moeder stond vaak achter de kassa en mijn opa achter de vleeswaren. Mijn vader reed veel bestellingen rond



In 2012 is de muurreclame hersteld

in zijn Eend in de Indische Buurt. De winkel rook naar pas gemalen koffie, je kon in de winkel je koffie malen. Als ik thuiskwam uit school, zong ik eerst mijn nieuwste liedje voor mijn moeder bij de kassa. De klanten moesten dan even wachten.’

Grote oren

Volgens Hannie van der Molen-Zwart was het in die periode een ontzettend gezellige buurt. Iedereen had het altijd over boodschappen doen ‘bij Deud’. De verhoudingen waren zo gemoedelijk dat haar dochter van vier met een briefje boodschappen mocht doen, zelfs de hond liep dan mee naar binnen.

Maar de omslag naar zelfbediening bleek al snel niet afdoende. ‘Mijn ouders moesten erg hard werken,’ aldus Inez van Deudekom. ‘De Gruyter kwam en werd een grote concurrent. De kleine winkels hebben zich nog wel met elkaar verenigd en samen ingekocht, maar het mocht niet meer baten. Die zorgen kreeg ik ook mee als kind, ik had grote oren. Uiteindelijk moesten mijn ouders de zaak verkopen.’ Beddenfirma Vroomshoop nam het pand over. In 1987 trok er een fitnessclub in, eerst onder de naam Universal, later Helisports. De buurt protesteerde: men was bang dat het een dekmantel was voor een seksclub, of dat een sportschool criminelen zou aantrekken. In 2010 ging Helisports zich richten op de verkoop van fitnessapparatuur. Bij een grote renovatie twee jaar later dook de firma Van Deudekom weer fier op de zijgevel op. #

Dit is deel 7 van een serie over muurreclames in Oost

De lokale politiek nog tandelozer

Tekst: Arie van Tol

De stadsdeelraad ging bij de vorige lokale verkiezingen ter ziele. De gekozen bestuurscommissie, een onmachtig en tandeloos aftreksel daarvan, zou maar 4 jaar bestaan. Bij de volgende verkiezingen op 21 maart 2018 zal een stadsdeelcommissie worden gekozen dat adviezen geeft aan een door B&W benoemde bestuurscommissie van drie personen.



In het huidige Amsterdamse bestuur werken D66, VVD en SP samen. VVD en SP steken al jaren niet onder stoelen of banken dat zij voor afschaffing van elke vorm van stadsdeelpolitiek zijn. D66 heeft echter de naam een democratie zo dicht mogelijk bij de burger voor te staan en wil die naam niet helemaal te grabbel gooien.

Het voorgestelde compromis is een benoemd dagelijks bestuur met een gekozen adviserende stadsdeelcommissie in elk van de 7 stadsdelen. Dit plan is weggehoond door de gehele oppositie in de gemeenteraad en door deskundigen op bestuurlijk gebied. Het nieuwe stelsel houdt voornamelijk de suggestie van

politieke invloed voor stadsdeelbewoners in stand, maar als die er al werkelijk is dan loopt die via de gemeenteraad en niet via bestuurscommissie dan wel toekomstige stadsdeelcommissie. Burgers hebben de afgelopen maanden inspraak mogen leveren, nadat het besluit over het nieuwe bestuurlijke stelsel al was genomen. In de kantlijnen kan nog wat toegevoegd of geschrapt worden.

Geen politieke partij

Een stadsdeel is een te kleine entiteit om politieke macht aan toe te kennen, maar een te grote om burgers bij de politiek te betrekken. Tot die conclusie lijken bedenkers van het nieuwe bestuurlijke stelsel te zijn gekomen. Want elk stadsdeel wordt onderverdeeld in een aantal gebieden. Een gebied wordt met 4 a 6 personen vertegenwoordigd in de stadsdeelcommissie. De participatie kan zo optimaal gestalte krijgen, zo is het verhaal. Vooral ook omdat kandidaten voor die commissie geen lid hoeven te zijn van een politieke partij. Met tien steunverklaringen kan een gebiedsbewoner zich kandideren. Amsterdammers kiezen Amsterdammers, heet het trots in het clubblad van de gemeente. Stadsdeel Oost kent ambtelijk al langer

de volgende 5 gebieden: 1) Oud-Oost, 2) IJburg-Zeeburgereiland, 3) Watergraafsmeer, 4) Oostelijk Havengebied en 5) Indische Buurt. Op 21 maart 2018 kan een bewoner uit een gebied stemmen op een kandidaat uit dat gebied voor de stadsdeelcommissie, en natuurlijk daarnaast op een kandidaat voor de gemeenteraad, wel lid van een politieke partij.

Weggeorganiseerd

De huidige drie bestuurders in Oost zijn gekozen door bewoners uit het stadsdeel. Formeel hebben zij nu nog een tamelijk onafhankelijke positie ten opzichte van het stadsbestuur. De verantwoordelijkheid naar de kiezer valt na 21 maart 2018 volledig weg, de drie bestuurders worden dan benoemd door Burgemeester & Wethouders van Amsterdam. Van een formele onafhankelijke positie is dan niet langer sprake. Eventuele belangentegenstellingen tussen stad en stadsdeel zijn zo definitief weggeorganiseerd ten gunste van de Centrale Stad. Zeker ook omdat de adviezen van de toekomstige stadsdeelcommissies niet bindend zullen zijn en bovendien via het benoemde bestuurlijke driemanschap, dus indirect, bij het stadsbestuur terecht zullen komen. De term zwaarwegend die aan de adviezen wordt meegegeven en suggereert dat er serieus rekening wordt gehouden met adviezen is de afgelopen jaren vaak te veelbelovend en overschat gebleken.

Verhelderend

Bovenstaande tekst blijft nogal abstract en misschien daarmee onduidelijk. Voorbeelden uit de recente praktijk kunnen de theorie wellicht verhelderen. Het einde van Grand-café Genieten speelt al enige tijd. De bestuurscommissie Oost speelt een ondergeschikte rol bij de besluitvorming, maar het lobbywerk van met name de drie dagelijks bestuurders bij de gemeente zorgt zeker voor politieke druk. In de toekomst zal dat dagelijks bestuur zich niet meer geroepen voelen voor het belang van een stadsdeelinstelling op te komen. Dat is niet langer de bedoeling bij een

benoemd bestuur dat door de gemeente gemandateerde taken dient uit te voeren.

De plotselinge haast bij de eventuele sloop en nieuwbouw in de van der Kunbuurt (zie vorige Dwars) is al evenzeer een onderwerp dat de overbodigheid van de huidige bestuurscom-

De term zwaarwegend is de afgelopen jaren vaak te veelbelovend en overschat gebleken

missie Oost, maar ook van de toekomstige stadsdeelcommissie Oost bewijst. Inspraak en lobbywerk is logischerwijs geheel gericht op het stadsbestuur, dat beslist over dit soort projecten. Vrijwel onmogelijk is het dat een gekozen gebiedsvertegenwoordiger iets in de melk te brokkelen zal krijgen bij zaken als te zeer toenemende toeristendruk in het gebied, te klein aantal sociale huurwoningen of tramlijn 9 die niet meer rijdt naar het Centraal Station. Jawel, de ogen en oren uit de buurt mag de gebiedsvertegenwoordiger zijn. Maar aan enige lokale politieke macht valt niet te denken. Die tijd is al lang voorbij. En hoe de participatieve democratie er naast de stadsdeelcommissie verder precies uit ziet dat mag de burger zelf invullen! #

Het bestuurlijk stelsel was onderwerp van een minidebat bij de talkshow op 6 september j.l. Bij volgende talkshows zijn er minidebatten over andere politieke items met een link met Oost.

‘Mijn leerlingen zijn minder egoïstisch’

Tekst: Wil Merkies | foto: Dineke Rizzoli

De Luca school aan het Javaplantsoen is een praktijkschool met veel aandacht voor de individuele leerling van 14-20 jaar. Het onderwijs is niet zozeer gericht op het behalen van diploma's en certificaten maar op zelfstandigheid. Mentor Frank de Groot werkte dit jaar met een groep migranten leerlingen waarvan 20% vluchteling.



Mentor Frank de Groot

Het werken met jongeren uit zeven verschillende landen waaronder Afghanistan, Egypte Ivoorkust, Marokko en Syrië is een avontuur. Tenminste, dat vond ik na de schrijfworkshops die ik gaf op de Luca Praktijkschool. De Groot reageert bescheiden als ik hem een compliment geef voor het spreek- en schrijfniveau dat zijn leerlingen in twee jaar hebben bereikt. Hij benadrukt dat hij geniet van zijn werk en het zo leuk vindt omdat de jongens en meisjes leergierig zijn en vol grappen zitten. ‘Nederlands is hun tweede taal. Vanaf dag een dat ze hier binnenkomen werken we aan de taal met speciale technieken.’

De Groot had er geen moeite mee om zijn vakantie te onderbreken voor het gesprek in het nieuwe zelfbedieningsrestaurant Spirit op de hoek van de Czaar Peterstraat. Hij verontschuldigt zich: ‘Ik was wel moeilijk te bereiken omdat ik in de zomer veel in mijn volkstuin ben’. Na een slok koffie vertelt hij dat hij zijn groep in het volkstuincomplex liet spitten, knotten en snoeien. ‘Ze vonden het helemaal niks en veel te zwaar werk’. De Groot lacht uitbundig zoals vaak in dit gesprek als het over zijn leerlingen gaat. ‘Ik heb in het verleden regelmatig met reguliere groepen in de tuin gewerkt. Op de laatste schooldag ging ik dan een ijsje met ze eten. Ik vind het heel leuk en ook speciaal om met deze jongeren te werken.’ Dit jaar ging hij op de laatste schooldag met hen op de fiets naar het Muiderslot.

‘Ze moesten vier kilometer fietsen. Ik heb ze flink afgeragd, maar ze vonden het hartstikke leuk.’

Fotografe Dineke Rizzoli onderbreekt hem. ‘Ik was daar toevallig die dag en wist niet wat ik zag. Jij met de hele groep op de fiets. Ik baal nog steeds dat ik mijn fotoestel was vergeten, dan had ik daar prachtige foto's kunnen maken.’ De Groot: ‘De fietstocht was het afscheid van de groep.’

Wat gaan ze nu doen?

De Groot: ‘Dat is heel divers en afhankelijk van hun leeftijd. Ze gaan aan het werk als monteur, in de supermarkt, detailhandel, of naar het middelbaar beroepsonderwijs (mbo).

‘Veel van mijn leerlingen vinden vakantie helemaal niet leuk’

Zitten er in de groep leerlingen met een trauma?

De Groot knikt. ‘Er zijn kinderen van wie de ouders en familie zijn verdwenen. Ze praten er niet over maar ze hebben gelukkig onderling goed contact met elkaar. Soms hebben ze het over persoonlijke dingen in het klaslokaal. Maar het zijn in de eerste plaats pubers die gewoon in het hier en nu moeten leven en naar school gaan. Ik ben geen therapeut

Dineke Rizzoli en Wil Merkies gaven dit jaar samen met Frank de Groot (56) een aantal schrijfworkshops aan twaalf migrantenleerlingen van de Luca Praktijkschool. De verhalen zijn te lezen op de website van het Geheugen van Oost: <https://geheugenvanoost.amsterdampage/69298/luca-praktijkschool>.

Twee voorbeelden.

Fatima:

‘Ik ben 15 jaar en kom uit Syrië, ik woon in Nederland. Het is oorlog in mijn land, zo veel mensen die overleden zijn. Ik mis mijn land omdat ik het al zo lang niet gezien heb. Gisteren was erg in mijn dorpje, veel mensen zijn overleden. Door het gevaarlijke gas zijn er 200 kinderen dood. Door het gas gaan veel kinderen niet naar school en die leren niet. Ik ben boos en erg verdrietig en ik ben boos op de president want hij maakt de eigen

mensen dood en ik heb veel mensen dood gezien die ik herken.

Abdul:

‘Mijn naam is Abdul en ik ben 16 jaar oud en ik ben bijna elke dag thuis en ik heb vrienden die als ik dom doe me helpen. Bijvoorbeeld als ik ga roken dan zeggen ze ‘stop’. Ik vind dat de rijke mensen in Nigeria de mensen moeten helpen die geen geld hebben voor school en eten maar ze doen dit niet. Maar wie ben ik om dat te zeggen.

maar er is bij ons op school gelukkig veel begeleiding omheen. Wij observeren en signaleren bijvoorbeeld over woonsituaties. Hun problemen zijn groter dan bij Nederlandse kinderen, er is onvermoede ellende.’

Zijn er spijbelaars in de groep?

De Groot: ‘Ja, als dat gebeurt bellen we ze thuis op en dan komen ze wel. Ze vinden het hier leuk omdat ze thuis soms in een kleine flat met negen anderen wonen. Vakantie vinden ze helemaal niet leuk. Ze delen veel met elkaar: ze zijn sociaal, minder egoïstisch en ook minder passief dan leeftijdgenoten op andere scholen. Het is mijn taak om ze te laten zien hoe de maatschappij in elkaar zit. Voor stagebegeleiding moeten ze woensdagochtend een half jaar lang om 7.00 uur naar wat

die ook buiten de school contact met elkaar heeft.’

Is seks geen beladen onderwerp voor ze?

‘Welnee, ze hebben toch allemaal internet. Maar de jongens praten makkelijker over seks dan de meisjes. Ook over bijvoorbeeld homo zijn. De meisjes hebben nog met andere dingen te maken natuurlijk. Een van de meisjes zei ‘mijn ouders zouden me doodmaken als ik zwanger was.’

Een keer per jaar ga ik met 14 leerlingen van de school twee dagen naar Frankrijk. Soms durven ze niet mee en dan bellen we de ouders. Uiteindelijk stappen ze allemaal in de trein.’ #

Laat je kennis groeien!
Ben jij vrijwilliger of mantelzorger? Wil jij nieuwe dingen leren zodat je meer inzicht verkrijgt, praktische vaardigheden leert en geïnspireerd raakt? Kijk op de website van Kennismarkt Oost voor gratis trainingen en cursussen in Amsterdam Oost.

post oost **KENNISMARKT Oost**
oost.kennismarkt.amsterdam

Commercieel visrestaurant, ideëel doel

Tekst: Melissa Plomp | Fotografie: Bijvangst

Op de Middenweg opent binnenkort een nieuw restaurant. Niets nieuws zou je denken, de horecazaken schieten de grond uit in Oost, maar de eigenaren van Bijvangst hebben een ideëel doel voor ogen. Aan dit doel hangt een luchtje, een visluchtje, want alles draait om de bijvangst.



Huibert de Leede is eigenaar van 'Uit je eigen stad', een horecabedrijf op een oud rangeerterrein in de Rotterdamse haven. Daar worden varkens en kippen gefokt en groenten en paddenstoelen gekweekt voor in de keuken. 'Hiermee willen we de voedselketen zo kort mogelijk houden. Geen gesleep met eten en verspilling tegen gaan.' Er werken onder andere mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt.

Nu opent hij samen met eigenaren Martijn van der Krogt en Misha Soesman Bijvangst aan de Middenweg. 'Op een dag stond ik onder de douche en dacht: wat zou ik nog meer kunnen doen tegen verspilling?'

Ondermaatse visjes

Wat is bijvangst eigenlijk? 'Door een nieuwe wet moeten vissers al hun vangst aan land brengen. Daar zit hun doelsoort bij, bijvoorbeeld slibtong, die

veel opbrengt op de veiling, maar ook bijvangst zoals schar, heek en wijting. En dan zijn er nog de ondermaatse visjes, ongeschikt voor menselijke consumptie. Vroeger kon een visser die visjes en de bijvangst weer overboord zetten zodat het ruim minder snel vol was en er meer gevestigd kon worden op de lucratievere doelsoort', vertelt Huibert. 'De kleine visjes gaan nu naar de vismeelfabriek voor veevoer, de meeste bijvangst gaat naar het buitenland. Zonnevis is hier bijvoorbeeld totaal onbekend, maar in Frankrijk is het een delicatessen. Inktvis gaat naar de Middellandse Zeelanden. Als je daar op een terrasje inktvisvingetjes bestelt, komen die waarschijnlijk uit de Noordzee. Wij gaan de bekende en onbekende bijvangst op het menu zetten.'

Bijvangst 'leeft'

De eigenaren van Bijvangst willen zich niet alleen met de horeca bezighouden, maar er ook voor zorgen dat de bijvangst in de schappen van de supermarkt terecht komt. Ze werken samen met IJmuidenaar Nico Waasdorp. Die is dagelijks op de visafslag en fungeert daar als hun 'oren en ogen'. Vier kleine vissers die duurzamer werken met nieuwe technieken, voorzien het restaurant van bijvangst. De hoop is dat bijvangst populairder wordt bij de consument, zodat het meer opbrengt. Dan is het voor niet-duurzame vissers minder verleidelijk om de bijvangst overboord



Er is veel werk aan de winkel geweest

te gooien. Bijvangst 'leeft' plotseling in de maatschappij. 'Tja, dan denk je een heel uniek idee te hebben, maar dan blijken er opeens veel meer mensen met het zelfde idee rond te lopen.'

De buurt reageert volgens Huibert tot nu toe positief op de komst van het restaurant. 'We hebben geen terras, dus is er minder kans op geluidsoverlast. Het klopt dat wij niet alleen vis gaan serveren, maar ook verkopen, zowel verse vis als kant-en-klare gerechten. Maar de viswinkel aan de overkant hoeft niet bang te zijn voor concurrentie. Zij draaien vooral op haring en kibbeling, wij verkopen hele andere vis. Natuurlijk willen we geld verdienen. We zijn een commercieel bedrijf, maar

wel met een ideëel doel.'

Nu wordt er nog hard verbouwd en zoekt Huibert de Leede nog naar goede horeca-vakmensen. 'Er komen ook negen arbeidsplaatsen voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. We zijn een crowd funding gestart, want voor hen moeten o.a. extra werkplekken, messen en kleding komen.' Inmiddels hebben ze de benodigde € 30.000 binnen.

De planning is dat Bijvangst in september, uiterlijk oktober, geopend wordt. Voorlopig heeft Huibert het dus druk met de zaak. 'Maar ik heb nog wel één of twee andere plannetjes.' #

STOP de rat!

Tekst en fotografie: Dick Feenstra

Er zijn te veel ratten in Amsterdam. Ze moeten gestopt worden. Kan dat als mensen ophouden met brood voor de vogeltjes te strooien?



Amsterdam heeft meer ratten dan Amsterdammers, zeggen ze. Dat geldt voor deze twee: de bruine, een waterrat en de zwarte, die in de havens van onze stad woont. En beverratten of muskratten, maar komen die wel voor in Oost? Zie je een bruin/grijze rat met een dikke, geschubde staart, korter dan het lijf, kleine, behaarde oren en kleine ogen, dan is het de bruine. Ze komen af op eten en textiel, papier, isolatie materiaal, leidingen, kabels en hout om er een nest van te bouwen. Vier maanden na geboorte produceren ratten een eerste leg. Een wijfje kan 50 jongen per jaar groot brengen. Ratten in de stad leven van: snacks, brood, zaden, vruchten en

vleesresten. Met holen en gangenstelsels woelen ze tuinen om en ondergraven ze onze dijken.

Brood is niet goed voor de eendjes, maar ratten smullen ervan

Zie je een bruin/zwarte rat met een dunne, gladde staart, langer dan het lijf en grote oren en ogen met lange snorharen, dan is het de zwarte. Ze leven graag

op zolders en in schepen. Daardoor kunnen ze zich over continenten verspreiden, ook al houden ze niet van water.

Ziekteverspreiders

Ratten zijn vooral nachtdieren, worden ongeveer 20 cm groot en knagen hun leven lang om hun altijd groeiende snijtanden te laten slijten. Ze leven in groepsverband. Honden, katten, vossen en roofvogels, zoals de uil, zijn natuurlijke vijanden. De pels van de rat is vettig, vind je vetvlekken rond de ingang van een hol, dan woont er een rat. Ratten worden gezien als de overbrenners van het pestvirus, via hun vlooiën, maar ze worden ook verdacht van het verspreiden van andere ziektes: het Seoulvirus, toxoplasmose, Q-koorts en de ziekte van Weil. Ratten kunnen ook huisdieren ziek maken. Ze verontreinigen voedsel en (zwem)water met uitwerpselen en urine, waarin ziekteverwekkers voorkomen.

Tegen de rat

Wil je de rat terugdringen, zorg dat er geen voedsel voor handen is. Laat oud brood en etensresten niet op straat achter en bewaar eten in stevige, afsluitbare bakken. Geef oud brood niet aan eendjes (die kunnen er niet goed tegen), maar maak er iets lekkers van. Hierbij twee recepten tegen de rat: Brood croutons: snijd 200 gram oud brood in dobbelsteentjes en bak die, goed roerend, in olijfolie. Pers 2 tenen

knoflook boven de pan uit en blijf roeren! Als het brood goudbruin is, leg je het op keukenpapier. Snijd intussen, 1 kilo tomaten in stukken en maak een vinaigrette van 1 deel azijn en 3 delen olie, doe er wat basilicum of oregano bij en schudt goed. Meng je croutons door de toma-ten en giet de vinaigrette erop. Een visje of (vegetarisch) worstje is er lekker bij.

Chips van brood: snijd 150 gram oud brood in stukjes en doe die met 1 theelepel paprikapoeder en 1 theelepel sesamzaadjes met 110 ml lauwwarm water, in de keukenmachine, of kneed met de hand. Het moet een smeerbaar deeg worden. Verwarm de oven voor op 180 graden en strijk de broodmassa uit op een vel bakpapier. Met een deegroller maak je een zo dun mogelijke platte koek. Leg het bakpapier op een bakblik en bak die dunne koek, 25 minuten in het midden van de oven. Draai die plak om, met nog een vel bakpapier en laat nog 5 minuten bakken. Haal uit de oven en breek ze in onregelmatige chips. Zet de nog niet goed doorgebakken delen nog enkele minuten terug in de oven. In een goed afgesloten bakje kun je ze wekenlang goed houden. Broodchips zijn minder zout en minder vet dan gewone chips. #



Trans Pride trekt door de winkelstraten

Tekst en fotografie: Gerard Valentijn

Wie denkt dat je voor de beleving van de Gay Pride naar het centrum moet vergist zich. In Oost vinden al sinds enkele jaren activiteiten plaats die alles te maken hebben met het trotse gevoel dat Amsterdam heeft tijdens de Gay Pride. Dit jaar voor de vierde keer.



Transgenders verzameld in het Oosterpark

Op een mooie woensdag begin augustus trok een bonte stoet met prachtige mensen vanaf het Oosterpark dwars door onze twee drukste winkelstraten. De stoet werd vergezeld door een drumband zodat er langs de route veel mensen bleven staan kijken. Onderweg werden er bloemen en vlaggetjes uitgedeeld alles in de kleuren van de transgenders, namelijk wit, roze en blauw. Veel voorbijgangers vroegen zich af waar het voor was en zij kregen allemaal als antwoord dat dit transgenders waren. Veel mensen waren blij verrast.

Lady Galore

De Pride Walk eindigde op het Javaplein. Bij aankomst werd de hele stoet hartelijk begroet door Lady Galore. Bij het voormalige badhuis op het plein had zij gewacht totdat deze hele stoet transgenders zich zou aansluiten bij de Pride Oost. Nu zij gearriveerd waren kon het feest officieel geopend worden en net als bij de opening van de Trans Pride week was hier ook weer wethouder Kukenheim. Om het geheel nog feestelijker te maken was er zelfs speciaal Pride bier en alle gasten op het podium kregen een flesje, wat hooglijk werd gewaardeerd. Na de opening was er ook ruimte om te dansen en uitbundig feest te vieren. Het werd tot laat gezellig.

Roze bubbels

Op zondag daarvoor vond in de Generator in het Oosterpark voor de vierde



Bestuurder Thijs Reuten te midden van 'Pride Oost'

keer de opening van de Trans Pride week plaats. Trans Amsterdam organiseert dit festijn elk jaar tegelijk met de



Zonnig en kleurrijk

Gay Pride week in stadsdeel Oost. De voorzitter van Trans Amsterdam is Yvo Manuel Vas Dias. Hij zegt: 'We zijn er mee begonnen omdat we merkten dat transgenders te weinig in de openbaarheid kwamen. Eigenlijk tamelijk spontaan. We willen laten zien dat transgenders trots zijn op zichzelf door meer in de openbaarheid te treden.' Dolly Bellefleur presenteerde voor de deuren van de Generator Hostel in

mooie klanken van Agnes Geneva ging het programma verder.

Banen en rechten

Dolly Bellefleur roemde Yvo Manuel Vas Dias als voortrekker in de beweging van transgenders een waardige plek in de samenleving te veroveren. Zij werken al bijna 30 jaar samen. Yvo, op zijn beurt, noemde de samenwerking met de gemeente en ook de internationale

samenwerking. Zoals de reis naar San Francisco die liet zien dat er in de hele wereld nog veel aan de positie van transgenders valt te verbeteren. Simone Kukenheim belichtte in haar speech nog eens de positie van transgenders, waarbij zij uitdrukkelijk verwees naar de 'Verklaring van Dordrecht'. In die verklaring worden werkgevers opgeroepen de positie van transgenders in het arbeidsproces te verbeteren. Trans Amsterdam is een internationale organisatie. Daarom nemen buitenlandse vertegenwoordigers deel aan de manifestatie. Vorige keren waren er mensen uit de Verenigde Staten en Servië. Deze keer kwam de Pakistaanse Kami Choudry. Zij vertelde dat het in Pakistan, ondanks de moeilijke

omstandigheden, is gelukt om meer banen en rechten voor transgenders te krijgen. Zij zei: 'Verberg je niet. Verenig je en zorg dat niemand je kan stoppen'. Voorzitter Yvo Manuel Vas Dias vindt het belangrijk dat transgenders een eigen plek hebben voor kunst, cultuur en lifestyle. Dat doen zij door elke laatste vrijdag van de maand samen te komen in het Manor Hotel.

Roze bubbels en Pride bier; transgenders vieren feest

Natuurlijk wil de organisatie de eigen kunst en cultuur delen. Maar dat is niet genoeg. Trans Amsterdam wil ook graag dat mensen emancipatorisch bezig zijn in de maatschappij. Daarom werken de transgenders samen met de gemeente Amsterdam, het stadsdeel, het COC en het Amsterdam Museum. #



De kleurrijke buurt door

het Oosterpark het hele gebeuren op haar eigen wijze. Zo opende zij met de woorden 'lieve mensen' net als Mies Bouwman. Ze hoopt dat veel mensen in de toekomst die woorden ook zullen gaan gebruiken. De officiële opening werd verricht door wethouder Simone Kukenheim samen met zangeres Agnes Geneva en schrijver Micha Meinderts, ambassadeurs van Trans Pride. Met zijn drieën knipten zij elk een lint door en hesen de vlag aan het Generator Hostel. Natuurlijk ook dit in de drie kleuren van de Transpride: wit, roze en blauw. Daarna werd er uitbundig gedanst in het park op de muziek van de Braziliaans/Caraïbische drumband Kalentura. Later werden er in het auditorium van de Generator roze bubbels geserveerd en onder de

Hardlopen bij ZOEV

Hardloopvereniging ZOEV organiseert vanaf 11 september twee nieuwe hardloopcursussen van gemiddeld 12 weken, een beginnerscursus op maandagavond en een vervolgcursus op woensdagavond. We trainen vanuit Sportcentrum Universum (USC), Sciencepark 306. Ook na 11 september bent u nog welkom.

De kilo's van de zomer moeten er weer af. Het is weer tijd om duurzaam te werken aan je gezondheid. Bij ZOEV starten twee cursussen waarvoor je je kunt opgeven om die goede voornemens in praktijk te brengen.

Beginnerscursus

Op een verantwoorde manier beginnen met hardlopen kan het beste onder deskundige begeleiding. Zo voorkom je blessureleed en ontwikkel je loopplezier dat nooit meer weggaat! De eerste les van de beginnerscursus is op maandag 11 september. De tijden zijn van 19.30 tot rond 20.30 uur. In een wekelijkse cursus van 12 weken leren beginnende hardlopers een half uur ach-

ter elkaar te lopen in hun eigen tempo. Met veel aandacht voor loopscholing, blessurepreventie en het opbouwen van een goede conditie. De cursus kost slechts €80,-. Voor studenten €40,-.

Volggcursus

De vervolgcursus duurt eveneens 12 weken en is toegankelijk voor iedereen die een half uur achter elkaar kan hardlopen. Aan het eind van de cursus kun je een uur achtereen lopen, en is er een overbruggingstraining naar de 10 km trainingsgroep van ZOEV. De cursus gaat van start woensdag 13 september. De tijden zijn van 19.30 tot rond 20.30 uur. Deze cursus kost ook € 80,-. Voor studenten €40,-.



Lid worden

ZOEV staat voor Zeeburg, Oost En Verder. ZOEV is een hardloopvereniging voor gevorderden en beginners in Amsterdam-Oost, Diemen en IJburg. Zowel rustige, recreatieve lopers als fanatieke marathonlopers voelen zich thuis bij ZOEV. Alle trainingen beginnen bij Universitair Sportcentrum Sciencepark 306.

ZOEV verwelkomt graag nieuwe leden van elk niveau. Wie eerst wil kijken hoe het bevalt bij ZOEV kan twee weken gratis meetraineren. #

Voor informatie en om je aan te melden voor cursussen en als lid van ZOEV ga naar: www.zoev.net.

Jaap Edenbaan

De eerste schaatsdag, zaterdag 14 oktober, komt al snel dichterbij. Reden voor de directie van de Jaap Eden Ijsbaan om een stand van zaken naar buiten te brengen, van wat is gebeurd rond de ijsbaan en wat nog staat te gebeuren.



Ijs met minder ammoniak

De zomer is gebruikt om de installatie te renoveren, zodat er komende winter weer geschaatst kan worden op de vertrouwde eigen ijsvloer. Hierbij gaan we over op een duurzamer proces waardoor de aanwezige hoeveelheid ammoniak op het terrein, in het verleden nodig voor de koeling van de ijsbaan, flink kan worden teruggebracht. Verder wordt de softwarematige besturing verder geautomatiseerd. Met het nieuwe koelmiddel dat door de leidingen gaat is er op termijn sprake van een betrouwbaarder proces. De ijsmeesters gaan er alles aan doen om de nieuwe koelwijze zo spoedig mogelijk te optimaliseren.

De werkzaamheden liggen ondertussen op schema. Inmiddels zijn alle leidingen onder de grond vervangen, zijn er 6.000 lussen aangebracht en is de (pers) test deze week positief verlopen. Alle leidingen zijn van roestvrij staal en zijn voorzien van isolatie anno 2017. Met dit nieuwe leidingennetwerk kan de ijsbaan zeker 15 jaar weer vooruit. Komende

week worden alle gaten op het terrein weer dichtgemaakt en gaan we verder met werkzaamheden in de machinekamer, waar onder andere de pompen worden vervangen. Ondertussen zijn we met de gemeente in gesprek voor vervanging van de compressoren en de condensoren in de zomer van 2018.

Horeca

Deze zomer zijn ook forse reorganisaties gedaan in de horeca. Hierbij is de logistiek achter de schermen verbeterd en zijn er significante aanpassingen in het assortiment gedaan. Het doel hierbij is om de bezoeker een snellere en kwalitatief betere service te bieden.

Wij kijken er naar uit om je vanaf zaterdag 14 oktober weer op het ijs en in JAAP te zien. Wil je voor die tijd iets aan ons kwijt? Laat het ons gerust weten via reacties@jaapeden.nl. #

Meer info, bijvoorbeeld over schaatslessen of feesten: www.jaapeden.nl.

Zo blijven wij gezond festival

Op zaterdag 23 september van 13.30 - 18.00 uur is er in de Dapperbuurt het 'Zo blijven wij gezond festival'. De entree is gratis.

Gezond eten, gezond bewegen en goed slapen zijn de drie ingrediënten van het festival. Met Mimoun Ouled Radi als presentator bestaat het programma o.a. uit workshops over gezond eten en bewegen, een quiz over suiker in ons voedsel, rapgroep Team Dapper, DJ Saami en demonstraties van Kids van Oost. Voor de kinderen zijn er verschillende activiteiten op het speelplein, zoals een

springkussen en een shakefiets. Ook is er een informatiemarkt met advies en voorlichting over alle gezonde activiteiten in de Dapperbuurt en Oost. Hierbij zullen ook diëtisten aanwezig zijn van FitFood en Maakland/Jeugdland. Het festival zal plaatsvinden in de locatie OBS de Dapper, Jungle Amsterdam, het Schoolplein van de Dapperschool en de gymzaal boven Jungle Amsterdam en vindt dus plaats op 23 september van 13.30 - 18.00 uur. Entree is gratis. #

Meer informatie op www.jungle.amsterdam.



Specialisten in mens- en milieuvriendelijke producten

Zondag geopend van 11.00 - 18.00 uur

Vrijpostige barbie

Onallegaals

Tekst: Méland Langeveld | Illustratie: Judith Lammers

Via een opening in de heg valt mijn oog op Willemijn, de buurvrouw, die met een stel kussens de tuin in loopt. Met haar lange blonde haren, smalle schouders, wespentaille, en haar meterslange benen is ze een levensechte barbiepop.

Het toeval wil ook nog eens dat Willemijn barbies verzamelt. Ze heeft de complete reeks, vanaf de eerste barbie die in 1959 op de markt kwam tot aan de allernieuwste. Dat heeft ze me een keer met trots verteld.

Op mijn vraag of ze Barbies vriend, Ken, ook in haar verzameling heeft, antwoordde ze resoluut: 'Nee, die vind ik absoluut niet leuk, ik vind 'm een vreselijke kwal en ook nog 'ns lelijk!'

Haar vochtige benedenhuis, dat ze met drie pensloten en een ijzeren strip heeft beveiligd, is te klein om haar verzameling naar behoren te etaleren. De meeste liggen languit gestrekt in een schoendoos, wachtend op mooi weer, want dan mogen haar lievelingen naar buiten. Elk jaar moet ik op dat spektakel

wachten, maar vandaag is de dag aangebroken. De zon schijnt fel en het is al aangenaam warm. Haar halve tuin ligt nu bezaaid met kussens en opgestapelde dozen. Willemijn opent telkens een deksel van een doos, tilt voorzichtig een barbie eruit, trekt het jurkje strak en vleit haar op een kussen. Sommige barbies streelt ze even, van een andere kamt ze de lange blonde haren, en aan een andere ruikt ze even onder de oksel voordat ze haar neerlegt.

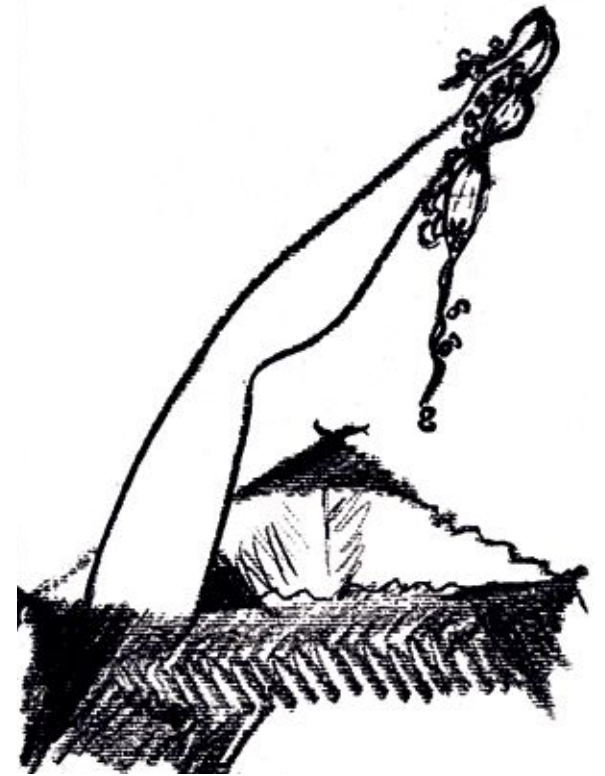
Wanneer al haar barbies in de zon liggen, pakt ze de stretcher uit het schuurtje, vouwt hem uit en vleit zich naast haar troetelkinderen. Willemijn heeft een donkerroze jurkje aan dat ze tot aan haar heupen heeft opgestroopt, de bandjes om haar schouder heeft ze omlaag getrokken. Er is slechts één barbie in de verzameling die een identiek jurkje met dezelfde kleur aan heeft.

Naarmate het warmer wordt, staat ze op en loopt haar huis in. Even later verschijnt Willemijn in een lichtpaars badpakje. Opnieuw is ze ijverig bezig

met haar barbies. Nu krijgen ze allemaal verschillende badpakjes aan. Sommige krijgen een bikini aangetrokken, en er ligt er nu ook eentje topless. Ze heeft het er maar druk mee. Zou ze de barbies ook nog met zonnebrand gaan insmeren? Maar nee, dat doet ze dan weer niet. De plastieken lijfjes kunnen de versterkte uv-straling als gevolg van de gaten in de ozonlaag klaarblijkelijk goed verdragen.

Een halfuurtje later ligt ze weer op haar stretcher, naast al haar barbies, en smeert ze haar meterslange benen in met zonnebrand. Nog steeds ligt ze in haar badpakje; helaas niet zoals die ene vrijpostige barbie die daar zo heerlijk met spitse borstjes ligt te zonnen.

Meer 'Onallegaals' en aanverwante verhalen lezen: www.melandlangeveld.com



Heilige grond

Oost-thriller

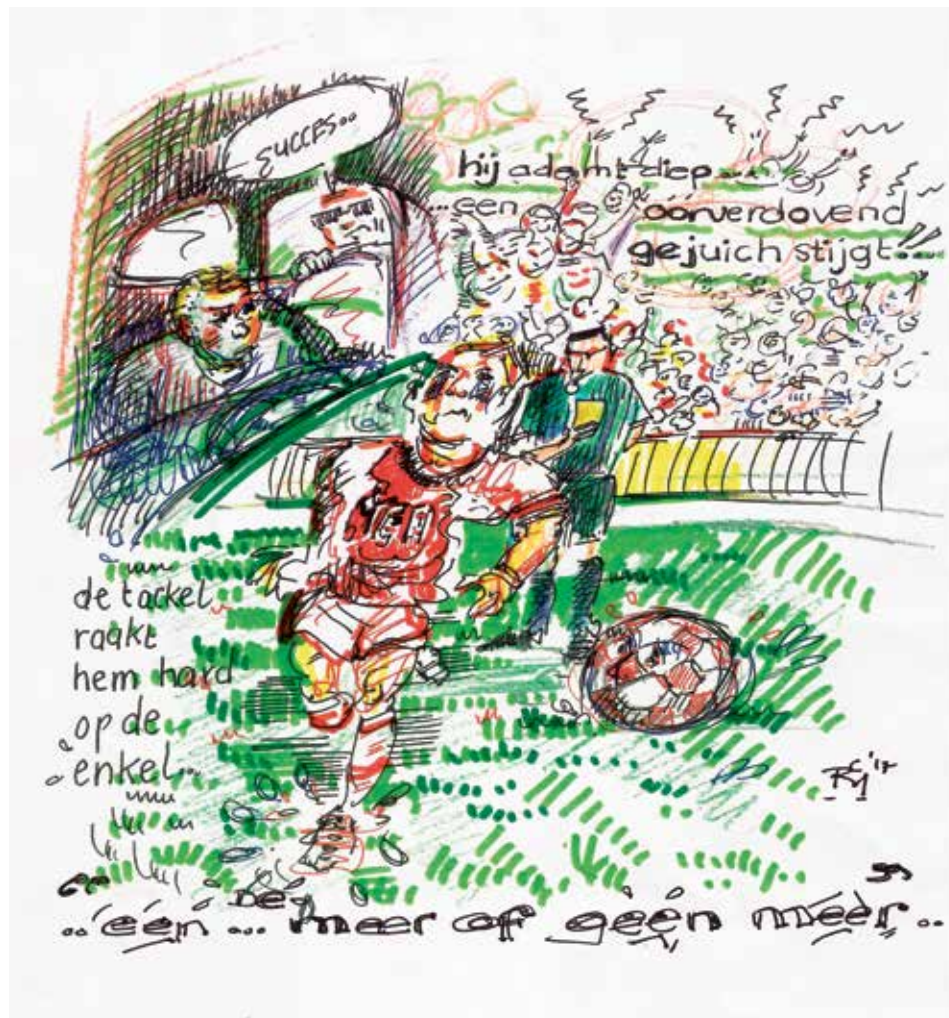
Tekst: Melissa Plomp | Illustratie: Ruud Meijer

Lawaai zwelt aan als hij de kleedkamer uitkomt. Hij bukt en strikt zijn veters nog even opnieuw. Zijn voeten voelen als lood terwijl hij het gevoel tegemoet gaat. Het gras van De Meer ligt er nu nog vredig bij. Als hij buiten komt knijpt hij zijn ogen dicht tegen de felle stadionlampen.

Het fluitsignaal snerpt door het stadion. Hij krimpt ineen, maar daar rolt de bal voor zijn voeten. Hij speelt hem door naar een vrije speler. Nu neemt de routine het over. Zijn ogen schieten heen en weer over de tribunes, alsof hij tussen al dit publiek net die ene er uit zou kunnen pikken.

Hij wilde thuis net zijn auto starten. Plots trok zijn bookmaker het portier open liet zich op de stoel naast hem vallen. 'Rijden maar.' Hij trok op en reed zijn straat uit. 'Ik ben gestopt met gokken,' zei hij, terwijl hij zijn passagier zijdelings aankeek. 'Daar kom ik niet voor. Ze willen dit keer iets van jou.' 'Van mij?' Zijn bookmaker viste een pakje sigaretten uit het dashboardkastje. 'Alles is geregeld. Je tegenstander maakt een overtreding waar een vrijeschop op staat. Die gaat er over of er naast. In elk geval niet er in.'

Geschrokken zette hij de auto aan de kant. 'Wat? Geen denken aan. Sodomieteer mijn auto uit. Ik doe niet mee!' Zijn passagier bleef kalm zitten. 'Rijden. Je hebt geen keus. Of denk je dat de club je nog langer laat spelen als ze horen dat je jaren illegaal gegokt hebt op wedstrijden?' De auto voegde zich weer tussen het verkeer. 'Dat was mijn eigen geld en mijn eigen risico. Wie zegt trouwens dat ik die vrijeschop zou mogen nemen?' Zijn bookmaker sloeg hem lachend op zijn schouder. 'Ach jongen, wie anders? Jij



bent de vrijeschoppenspecialist! Zorg nou maar dat die bal er niet in gaat.' 'Zeg ze maar dat ze de pot op kunnen, ongeacht wat de consequenties zijn.' De bookmaker legde een hand op zijn arm en keek hem indringend aan. 'Ongeacht de consequenties? Jongen, als je niet meewerkt, weten ze je te vinden. Jou... of je gezin.' Ze stopten voor een stoplicht en de bookmaker

trok het portier open. Hij stapte uit. 'Succes!' Met een knal gooide hij de deur dicht.

De tackel raakt hem hard op de enkel. Hij smakt tegen de grond. De lucht wordt uit zijn longen geslagen. Hij blijft even liggen. Voorzichtig voelt hij aan zijn enkels. Hij komt overeind. De scheidsrechter trekt een gele

kaart. Hij holt naar de scheidsrechter toe. 'Niet nodig scheids, alles doet het nog. Gewoon een ongelukje.' De scheidsrechter negeert hem. Hij weet wat er nu gaat komen: een vrijeschop op doel. Het stadion scandeert zijn naam. Zijn teamgenoten kloppen hem bemoedigend op zijn schouder, terwijl de tegenstanders een muurtje vormen, hun handen voor hun kruis. Hij zoekt nog een keer het publiek af, hoopt op een teken dat hij dit niet hoeft te gaan doen. Aarzelend loopt hij richting bal. Dit is heilige grond, die hij nu zal bezoedelen. De grootste spelers gingen hem hier voor. Er wordt al gesproken over een nieuw stadion, elders in Amsterdam. De Meer zal verdwijnen en daarmee ook de herinnering aan zijn schande. Hij gaat achter de bal staan. Hij schat de ruimte tussen hem en het doel, tussen de spelers in de muur. Hij ziet het precies, de hoek die hij moet nemen. De keeper die nu al duidelijk de verkeerde kant op zal duiken. Zweet drupt in zijn ogen en loopt koud over zijn rug. Zijn adem gaat hortend. Het is zo simpel: Een centimeter meer naar links of rechts en de muur of de keeper heeft de bal. Het kan niet fout gaan, niemand zal het merken. Hij ademt diep in. Het stadion lijkt doodstil te worden. Zijn voet beweegt naar de bal. Als in slowmotion ziet hij de bal gaan. Twee spelers duiken er op af, de bal vliegt er tussendoor, links in de hoek van het doel. De keeper ligt rechts op de grond. Een oorverdovend gejuich stijgt op van de tribunes. Langzaam laat hij zijn adem ontsnappen, terwijl zijn benen het begeven en hij zich in het gras laat zakken. Hij heeft alles voor zijn club gegeven. #

Objectief Oost in het Stadsloket

Tekst: Rose Bartholomé | Fotografie: Geheugen van Oost

Nederland kreeg een objectief beeld door 52 foto's vanuit kruispunten op een raster dat kunstenaar Reinjan Mulder over de kaart van het land legde. De fotoverhalenclub van het Geheugen van Oost wil hetzelfde doen voor Amsterdam Oost. De resultaten zijn vanaf 12 oktober te zien in het Stadsloket.

Iedere vrijdagmiddag komt een zeer gevarieerde groep buurtbewoners bijeen in Post Oost om voor het Geheugen van Oost aan een fotoverhalenproject te werken. Dineke Rizzoli en Leendert Boon zorgen voor een onderwerp en voor de technische ondersteuning bij de uitvoering. De groep heeft nu haar tanden gezet in een onderwerp van omvang: het in kaart brengen van Amsterdam Oost op objectieve wijze. De voorbereidingsgroep is uitgebreid met Linda van Straaten en Corrie Groen. Ook ik maak deel uit van de werkgroep. Wij organiseren een tentoonstelling van de 'objectieve' foto's en bijbehorende 'subjectieve' verhalen in het Stadsloket Oost.

Het idee

In de jaren zeventig legde Reinjan een raster over de kaart van Nederland en op de 52 kruispunten maakte hij in elke windrichting een foto. Hij wilde op die wijze een objectief beeld van Nederland geven. Het Rijksmuseum had, na meer dan 40 jaar, belangstelling voor

zijn foto's en organiseerde een tentoonstelling. Zo'n project leek Dineke Rizzoli leuk voor de fotoverhalenclub. Ze kreeg toestemming van Mulder om dit concept voor het Geheugen van Oost te gebruiken.

Creatief samenwerken

De fotoverhalenclub is eerst naar het Rijksmuseum gegaan om de tentoonstelling van Reinjan Mulder te bekijken. Leendert Boon: 'Vervolgens hebben wij een kaart gezocht waar het hele gebied van Amsterdam Oost op staat, ook het stukje Buiten-IJ. Dat was even zoeken. Verder moesten wij de grootte van het raster bepalen. Uiteindelijk kwamen we uit op vakjes van een vierkante kilometer. Dat leverde 32 fotopunten op. Iedere deelnemer koos zijn eigen fotopunten.'

Linda van Straaten: 'Sommige punten werden meteen gekozen, andere vonden wat moeilijker een fotograaf. Voor de punten die in het water liggen, hadden we nog geen oplossing. Een punt lag midden in een vijver in



Voor sommige punten moesten we het water op.

het Flevopark. Leendert had nog een opblaasboot op zolder liggen. Wij zijn met een groepje naar het park gegaan en hebben veel lol gehad bij het maken van de foto's. Het leuke van dit project is dat wat eerst te moeilijk leek, toch blijkt te kunnen als je maar creatief samenwerkt. Maar het valt niet mee om alle foto's op de objectief bepaalde punten te maken. Het raster bepaalt waar de foto's genomen worden. Dat is niet altijd op een toegankelijke plek. Voor de punten in het IJ is nog geen

oplossing gevonden. Mike de Kreek, die promoveerde op het onderwerp 'Collectief empowerment via online buurtgeheugens', wil ons met zijn sloep wel naar de punten binnen de Oranjesluizen varen. Alleen de punten in het Buiten-IJ zijn moeilijker te organiseren.'

Bont gezelschap

De fotoverhalengroep is een bont gezelschap van oud en jong, allochtoon en autochtoon door elkaar. Dineke: 'Het begon bij Buurtonline. Iedereen kon daar binnenlopen voor hulp bij computerproblemen, maar ook voor bijvoorbeeld hulp bij het schrijven van een brief. Het Amsterdam Museum startte in 2002 met Het Geheugen van Oost en zocht via ons aansluiting bij buurtbewoners. Wij hielpen met het schrijven van verhalen voor de website. Via de schrijfworkshops van oud-journalist Wil Merkies, komen steeds nieuwe deelnemers bij de club. In Post Oost mogen wij een ruimte gebruiken. Je zou kunnen zeggen dat het Amsterdam Museum en Dynamo met Post Oost de vader en moeder zijn van de fotoverhalenclub.' Corrie Groen: 'We werken aan de hand van een thema. We hebben als onderwerp 'De IJzeren Eeuw' en 'Graffiti' gehad. Deelnemers fotograferen en schrijven een kort verhaal over het onderwerp.'

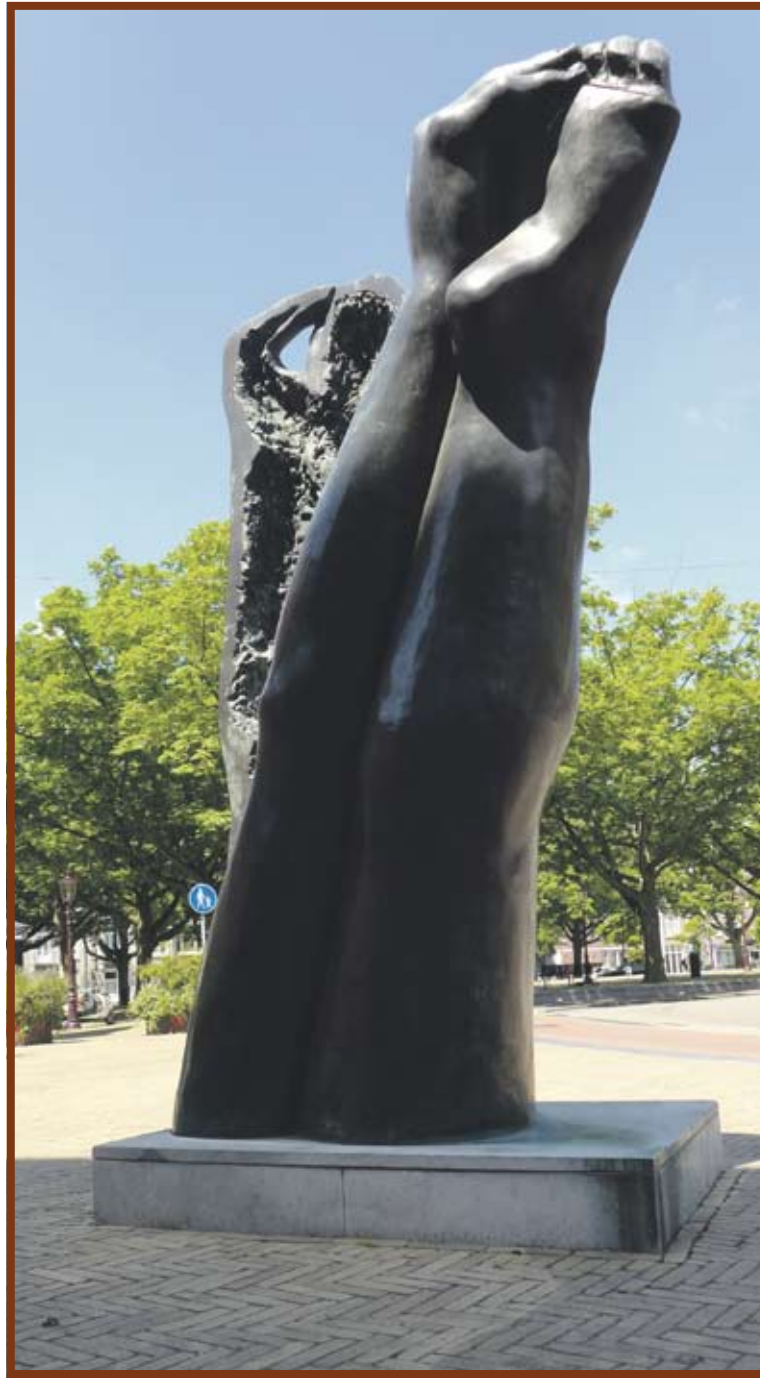
Expositie in stadsloket

'Objectief Oost' roept veel positieve reacties op. Juist omdat het niet om mooie plaatjes gaat, maar om een objectieve momentopname van Amsterdam-Oost, gemaakt door buurtgenoten. Het zou leuk zijn als de 32 gefotografeerde punten een wat breder publiek krijgen dan alleen de deelnemers aan de fotoverhalenclub. In Post Oost is niet genoeg plaats om de foto's te laten zien. Geld om een tentoonstelling te organiseren, heeft de club niet. Groen: 'Wij zijn zo arm als een kerkrat, want de club heft geen contributie en bovendien ben ik er tegen om subsidie aan te vragen. Ik vind dat wij het zelf moeten betalen.' Dat is een nobel streven als de deelnemers dat zouden kunnen. Gelukkig krijgt de groep steun van Stadsdeel Oost en Dynamo: een bescheiden subsidie om de foto's te maken én ruimte in het Stadsloket om ze te exposeren. #

Iedereen is welkom bij de opening van de tentoonstelling op 12 oktober om 16:00 uur. De foto's blijven hangen tot het einde van het jaar.



Eén van de punten levert deze vier beelden op.



Fotografie: Ans van de Scheur, Dineke Rizzoli, Eddy Ellert, Frank S





choevaart, Mats van Soolingen, Gerard Valentijn en Dick Feenstra.

Tuinieren met uitzicht

Tekst en fotografie: Ton Hendrix

Als ik de Proeftuin op het Steigereiland heb opgespoord, zie ik meteen de picknicktafel staan vol met allerlei taarten en sapjes. Het is Open Dag en een beetje feest bij deze buurtmoestuin met wel het mooiste uitzicht van allemaal, zo over het water van het IJmeer. Ik spreek met Julia, toevallig een vroegere medewerkster van Dwars.

‘Er zijn hier 32 tuintjes van ongeveer 9 m², dat zijn de moestuintjes voor individuele tuiniers. De buitenrand van de tuin is de pluktuin. Kinderen vinden het leuk om dingen te plukken. We dachten: als we ze een pluktuin geven, dan laten ze de tomaatjes uit de moestuinen staan. Het is trouwens publieke ruimte.

We hadden hiervoor ook een moestuin, bij de Zuiderzeeschool, met een leuke actieve groep tuiniers, maar er moest daar gebouwd worden. Toen hebben we de gemeente gevraagd om een nieuwe plek waar we konden blijven zitten. Dat werd de Proeftuin hier, op het Proefeiland.’

Diverser

‘De mensen die hier tuinieren zijn allemaal IJburgers en de meeste van dit eiland. Zoals je ziet, zijn we met voornamelijk vrouwen, al doen bij sommigen ook de echtgenoten ook mee. En er doet één jongere mee. We willen de samenstelling nog wat diverser maken. We zouden het leuk vinden als de tuin op den duur een echte afspiegeling wordt van de buurt.

We zijn in januari begonnen met de aanleg. Met een stuk of 30 burens, het was hartstikke koud, maar iedereen stak de handen uit de mouwen. Er werd



De tuin heeft een mooie vorm, een spiraal, met een picknickplek in het midden.

door het Stadsdeel aarde gestort, maar dat was een beetje weinig. Veel mensen hebben er nog aarde en mest aan toegevoegd.’

‘De tuin heeft een mooie vorm, een spiraal, met een schelpenpad tussen de tuintjes door, en de picknickplek in het midden. Dat hebben we zelf bedacht, en

het Stadsdeel heeft het voor ons aangelegd. Er staan telkens series van drie bakken voor mensen die liever staande willen tuinieren, de andere helft wil op de volle grond, het is nu om en om hoog en laag. In de oude tuin hadden we alleen maar bakken, maar dit ziet er leuker uit.

Een keer per maand komen we bij

elkaar, dan neemt er altijd wel iemand koffie en taart mee. Een beetje zoals nu, maar dan wat kleinschaliger. Verder tuintiert ieder wanneer ‘ie wil.’

Positieve manier

‘Ieder legt wat geld in, we hebben een gezamenlijke rekening. Zo verzorgen we samen de tuin. Er staat een kist met een cijferslotje, ieder kan het gereedschap daaruit gebruiken. Er is een gezamenlijke compostbak, er staat een echte handpomp, dan hoef je dus geen kraanwater te gebruiken.

Ik heb zelf hier een tuintje samen met onze woongroep. Er staan heel veel slasoorten, tuinbonen, doperwtten, snijbiet, raapsteeltjes, palmkool, et cetera. Tuinbonen, erwten en sla kunnen we al oogsten, maar de rest moet nog groeien. Hier in de pluktuin hebben we fruitboompjes, die hebben we verhuisd uit onze vorige tuin. In de pluktuin staan verder kruiden, bessenstruikjes, bloemen en plukbare planten. Alle tuiniers werken mee in de pluktuin, ieder heeft een stukje dat ‘ie bij houdt: onkruid wieden, water geven. De pluktuin is er voor de buurt, iedereen kan er komen plukken.

We dachten: we moeten een open dag organiseren om de tuin te laten zien aan de buurt. Het ziet er prachtig uit, de bloemen bloeien nu. We hadden ook een paar keer dat er hier iets vernield was. We wilden daar iets doen op een positieve manier. Meer mensen erbij betrekken, zoals een schoolklas hier rondleiden. En deze open dag is ook daarvoor bedoeld. Er wordt misschien ook minder kapot gemaakt als mensen zien hoeveel liefde er in de plantjes wordt gestopt.’ #

Reacties: tonquichot@gmail.com

Je bent jong en je doet wat

Tekst en fotografie: Dick Feenstra

‘Elke dag, even op dit bankje zitten, samen met mijn hondje. Jammer, maar dat kan niet meer. Alle banken en dat waren er zes, die hier stonden, met vier prullenbakken, zijn uit de grond gerukt. Daar heb je toch wel zo’n 6 man voor nodig om dat te laten lukken...’

Hij kijkt me aan met een blik, alsof hij niet kan geloven wat hij waarneemt. ‘Hoe heet uw hond?’ vraagt hij om even afgeleid te zijn van die werkelijkheid. ‘Prince,’ antwoord ik. ‘Wat een lieve golden retriever heeft u.’ Vervolgens zegt hij: ‘Mooi hè, om vanaf deze heuvel, uit te kijken over het Voorlandpark. Prachtig is het geworden. De plas, die er destijds lag, is dicht gegooid, om de ring te verbreden. Ik heb daar vaak in gevist op karpers, brasem en ook snoek. Na lange tijd, is het park nu, net een jaar

klaar. Grote en bijzondere bomen zijn aangeplant. Nieuwe struikjes, betere afwatering, een paddenpoel en soms, gooi ik hier nog, in een gracht, mijn hengeltje uit.’

Kleine vakantie

‘Bent u in deze wijk geboren?’ ‘vraag ik. ‘Jawel meneer, ik ben vijfentachtig en toen, als jongeman, was alles, wat ik zag, vanaf hier, wijds, groen, met boerderijen en molens. Nu heb ik AOW, een klein pensioen en geniet van dit parkje,

de vogels en de vele bloemen, die er bloeien. Het is mijn dagelijkse uitje, mijn vakantie in het klein. Gisteren, zat een jonge Vlaamse gaai, voor mijn voeten, die nog niet kon vliegen. Bijna dagelijks zie ik in het parkje een ijsvogel vliegen. Op die momenten kan mijn dag niet meer stuk. Die ijsvogel broedt hier vast ergens in de buurt. Woont u vlakbij?’ is zijn plotselinge vraag. ‘Ja,’ zeg ik en wijs hem waar.

‘Mooie plek om te wonen.’ ‘Zeker weten,’ zeg ik en hij vervolgt: ‘Vijf jaar geleden, toen Park de Meer tien jaar bestond, werd naast de Dierenambulance, een nest geplaatst en sindsdien hoop ik dat er ooievaars gaan broeden. Weggevoegen ooievaars van de nesten op de Zaaierweg en die van Frankendael, komen in het voorjaar, terug uit Senegal. Ieder jaar zoeken ze takjes, of voedsel in het park. Maar verder dan het nest verkennen, komt het niet. Vanuit mijn huis op de Anfieldroad, heb ik er zicht op en blijf hoop houden. Altijd. Ook als er vijf banken en vier vuilnisbakken uit de grond gerukt, beschadigd, de heuvels worden afgegooid.’

Sprakeloos

Terwijl we van de plek, waar ooit die vijf banken en vier vuilnisbakken stonden naar het bruggetje lopen zegt hij: ‘Vindt u het niet erg, om naar mijn klaagzang te luisteren?’ ‘Nee, helemaal niet,’ zeg ik en hij vervolgt zijn verhaal: ‘Dit is mijn lievelingsplek en het doet pijn, als dat moedwillig vernield wordt. Ziet u, wat daar met spuitbus op die drie bomen is geschreven? Dat doe je niet, op bomen met groene verf, iemand een ‘hoer’ noe-



Alle banken en dat waren er zes, die hier stonden, zijn uit de grond gerukt

men en er zelfs de naam van het meisje bij zetten!’

We lopen richting bruggetje. ‘Ik heb mij nog niet aan u voorgesteld. Mijn naam is Erik Landschaap en mijn hondje heet Joey.’

Over de brug lopend, vertelt hij dat Joey, zes weken geleden in scherven van een weggegooid bierflesje is gestapt: ‘Dat gebeurde, net over het bruggetje. Ik zag bloedsporen op het asfalt. Die zondagavond, ben ik met hem naar de dierenarts gegaan, die het kussentje hechtte. De wond scheurde een week later open. Onder narcose, is, in twee lagen, het voetzooltje, opnieuw gehecht. Dat kostte meer dan zeshonderd euro. Zoveel geld heb ik niet. Weet u, dat mijn burens dat met elkaar betaald hebben...’

We staan een moment sprakeloos, bij de uit de grond gerukte picknicktafel, die op zijn rug ligt en de scheef getrokken vuilnisbak ernaast, tot de oude man de stilte verbreekt: ‘Als een mens op de grond spuugt, spuugt hij op zichzelf.’ Tijdens onze wandeling pakte hij bierblikjes, plastic verpakkingen en drinkflesjes van de grond en stopte die in een tas die hij, terwijl onze wegen scheidden, in een vuilcontainer stopte, zeggende: ‘Wie zijn eigen nest vervuult, vervuult zichzelf.’ #



We staan een moment sprakeloos, bij de uit de grond gerukte picknicktafel

Gezelligheid troef bij De Drie Kastanjes

Tekst: Jan Molenaar | Fotografie: Frank Schoevaart

Op een mooie zondagmiddag bel ik bij tennisvriendin Linda aan. Linda komt naar buiten met haar jeu de boules ballen die ze kort geleden voor haar 34e verjaardag heeft gekregen. Wij gaan daar vanmiddag mee spelen bij de vereniging De Drie Kastanjes. Deze club viert dit jaar haar twintigste verjaardag en wij zijn uitgenodigd.



Winnaar van de ronde is de partij die het dichtst bij de but ligt

Clubgebeuren

Jan Quint is de voorzitter van de club, die op 3 september 1997 door Willem den Ouden en Gerard van Schaick werd opgericht. Vanaf het begin was het de bedoeling een gezelligheidsvereniging te zijn voor de wat oudere mensen. De naam is ontleend aan de voormalige locatie op het Onderlangs in Betondorp. Er werd gespeeld onder drie kastanjabomen. Recent verhuisde de club naar de huidige locatie een stukje verderop

Alle oneffenheden in het terrein zijn juist een belangrijk onderdeel van het spel

op het Onderlangs bij het Johan Cruyff court. Nu heeft de club de beschikking over een clubhuis(je) met een toilet, mogelijkheid om koffie of thee te zetten en te schuilen als een bui de spelmiddag tijdelijk verstoort. Deze speelmomenten vinden plaats op dinsdag-, vrijdag- en zondagmiddag. De club is niet lid van de Jeu de Boules bond. Volgens de voorzitter zou dit de sfeer en het plezier niet



Na het spelen zitten mensen nog gezellig op de banken bij de banen

ten goede komen. Er zou dan te fanatiek worden gespeeld en nu is het ook mogelijk een beetje met de regels te sjoemelen. De vereniging staat wel ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Volgens Jan voldoet het clubgebeuren aan een behoefte. Mensen komen de deur uit en praten met elkaar. Ook lang nadat het spelen is afgelopen en het clubhuis dicht is, zitten mensen nog gezellig op de banken bij de banen.

Zwakke plekken

Jeu de Boules is eigenlijk een verzamelnaam voor veel spellen met zowel houten als metalen ballen. Bij de Drie Kastanjes en de meeste verenigingen wordt de variant Petanque gespeeld. Twee

teams spelen tegen elkaar en door loting worden de teams bepaald. De eerste speler gooit het balletje en vervolgens



In de pauze krijgen de spelers thee of ranja met iets lekkers

zijn eerste bal. Daarna probeert een speler van de andere partij zijn bal dicht bij de but te gooien. Lukt dit, dan is de eerste partij weer aan de beurt. Lukt dit niet, dan blijft de partij verder gooien tot zij dicht bij de but zijn of totdat de ballen op zijn. Winnaar van de ronde is dus de partij die het dichtst bij de but ligt en er worden punten geteld voor elke bal die dicht bij de but ligt dan de eerste bal van de tegenpartij. Dan is het tijd voor de volgende ronde en dit gaat zo door tot een team 13 punten heeft behaald.



De eerste speler gooit het balletje en vervolgens zijn eerste bal

Jan legt uit dat het een zeer tactisch spel is waarbij je op zo'n manier kan gooien dat je optimaal gebruik kan maken van de zwakke plekken van de tegenstander. Iedereen heeft dus sterke en iets minder sterke kanten. De ene is weer heel goed in het plaatsen, dus het zo dicht mogelijk gooien van de bal bij de but. De ander is weer heel goed in het schieten, dus het wegschieten van een andere bal of de but. En het is belangrijk om het terrein te kennen en hier rekening mee te houden. Hier wordt er niet geharkt en zijn alle oneffenheden juist

een belangrijk onderdeel van het spel.

Aanvankelijk spelen wij even met Jan in kleiner verband totdat de andere leden arriveren en wij mee loten en meespelen met de leden. Ik vind het een interessant aspect van het spel dat de partij die 'niet ligt' en dus achter staat, moet gooien. Dat wanneer de partij die niet ligt geen ballen meer heeft en de andere partij nog een paar, deze partij de voorsprong flink kan uitbouwen. Op deze manier krijgen Linda en ik dus een oor wassing als we samen in een team spelen, omdat de andere partij in één ronde 5 punten maakt.

ff Appen

Aan de ballen van Linda ligt het in ieder geval niet. Ook Linda zelf heeft talent en krijgt veel complimenten van de leden. Een enthousiast lid nodigt haar al snel uit om nog eens samen te jeu de boules. 'Dat is goed, we appen wel ff', zegt Linda. 'Ja, maar ik heb helemaal geen whatsapp-telefoon', reageert de man bedremmeld. Dat is natuurlijk ook helemaal niet de manier waarop de leden met elkaar omgaan. Er is geen website maar wel een clubblad. Er is geen alcohol; in de pauze krijgen de spelers

thee of ranja met iets lekkers. Terwijl het niet hoeft, neemt er toch iemand altijd heet water mee omdat hij dat leuk vindt. Degene die boodschappen doet let op wat er in de aanbieding is. Sowieso zijn alle leden erg vriendelijk, positief en open. Het is mooi om echte Amsterdamse humor op te merken en een recht voor zijn raap mentaliteit. Al met al is het een hele mooie middag en ben ik enthousiast geworden over het spel en de vereniging. Na afloop praten Linda en ik nog wat na met enkele leden op het 'Jan Quint' bankje. Vanwege zijn grote verdiensten voor de vereniging hebben de leden geregeld dat op deze manier zijn naam vereeuwigd is op deze bank en bij de club.



Bij club vind je nog echte Amsterdamse humor en een recht voor zijn raap mentaliteit

In september vieren ze hun twintigjarige bestaan met een etentje bij het Wapen van Diemen. Omdat ze zo zuinig leven kan dit etentje bekostigd worden uit de contributie, terwijl deze ook niet zo hoog is: slechts 20 euro per jaar. Geen enkele belemmering dus om in plaats van thuis te zitten, gezellig te gaan jeu de boules! #



Van de wijktafel: Mantelaar

Tekst: Sabine van Aken | Fotografie: Mantelaar

Organisatie Mantelaar koppelt zorgstudenten aan mensen die extra zorg nodig hebben. Zo komt student Thijs al anderhalf jaar bij mevrouw Vrielink.

Mevrouw Vrielink: 'Ik ben als gevolg van een glaucoom volledig blind geworden. In 1995 heb ik voor het eerst de blindenbibliotheek gebeld om een ingesproken boek. Toen las ik nog wel de NRC in druk. In 2000, ik was een jaar of 60, heb ik nog met veel pijn en moeite de nieuwjaarskaarten verstuurd. Maar toen ging ik al niet meer alleen de straat op.'

Mevrouw Vrielink zocht naar een hulpvorm waarbij ze zélf meer de regie kon pakken

Lang heeft mevrouw Vrielink gezocht naar een hulpvorm die goed bij haar past. Ze zocht naar een vorm waarbij ze zélf meer de regie kon pakken. 'Ik hoorde een interview over Mantelaar en ik dacht: dat is precies wat ik zoek! Met een PGB kan ik nu via Mantelaar Thijs inhuren. Hij komt elke donderdagmiddag.'

Grote vasthoudendheid

Mevrouw Vrielink doet zo veel mogelijk zelf. 'Ik woon alleen. Het is ook een soort avontuur. Ik wilde niet met een stok of met een hond ofzo. Ik ben hier thuis heer en meester. Hier weet ik wat ik moet doen. Maar naar buiten vind ik ingewikkeld. Thijs helpt me met de boodschappen (waarvoor ik dan al een lijstje heb ingesproken), geeft de planten water, stofzuigt en dweilt. We hebben het over van alles. Het is zo plezierig om echt tijd te hebben. Thijs is ontzettend aardig.'

Met grote vasthoudendheid heeft mevrouw Vrielink alle hulpbronnen, instanties en technieken doorgrond: 'De was doe ik in principe zelf. Daarvoor heb ik een kleurendetector op de Iphone. Maar soms crasht er natuurlijk wel eens wat. Dan ben ik blij dat Thijs me die ene middag in de week kan helpen. Hij helpt me met de computer en hij zet alles weer precies op de juiste plek terug want anders kan ik het niet meer terugvinden. Hij is echt mijn steun en toeverlaat.'

De zorgstudenten van Mantelaar hebben, naast het verrichten van lichte zorgtaken en hulp bij praktische zaken,



Mevrouw Vrielink en Thijs

tijd voor een kop koffie, een praatje of een wandeling. Deze particuliere zorgbemiddeling kan ook uit een persoonsgebonden budget worden vergoed. #

Voor meer informatie kunt u terecht op 085 064 30 30.

Misère in het verzorgingshuis

Tekst: Yvette Kip | Illustratie: Ruud Meijer

Ooit sprak men van 'ver-zorg-ing'. Maar van de moderne praktijk van 'zorg' sta je soms raar te kijken. Zoals bijvoorbeeld het geval is in zorghuis K.

Bij de entree staat een gigantische stapel reclaimedrukwerk ingepakt in plastic. Twee belangrijke lijsten met aanwezigheidsdata van de pedicure en kapsters zijn onvindbaar in een hoekje weg-gemoffeld. De advocaat van de directie roept: 'Maar de vaste klanten weten het wel'. Het zou prettig zijn als ook met andere geïnteresseerden rekening werd gehouden. Vriendelijke vragen hierover bij de balie zijn zinloos; niemand 'gaat hier over'. Het enige wat erop zit is zelf met schaar en plakband aan de slag te gaan, wat gelukkig toch niemand opvalt.

Meer Bewegen Voor Ouderen

Als oudere buurtbewoner kun je, via het ziekenfonds terecht in het sportzaaltje van het zorghuis. Er zijn speciale uurtjes voor mensen met bepaalde chronische ziektes, seksen en nationaliteiten. Het slecht geventileerde sportzaaltje is voor de helft gevuld met stoelen en ongebruikt materiaal. Het tehuis verstrekt een gratis knipkaart, waarmee bezoekers na het sporten koffie of thee mogen drinken. Maar als je tot vlak voor het eten hebt gesport en je blijft eten, dan mag je die consumptie na de maaltijd niet ophalen.

Etenstijd in het zorghuis: groepjes, van hogerhand samengesteld, zitten aan vaste tafeltjes. Sommige mensen eten 's middags warm, anderen eten dan brood, meer plastic verpakkingsmateriaal dan inhoud. De mini afvalbakjes op de tafels zijn niet toereikend. De mensen hebben veel moeite om hun broodmaaltijden uit te pakken. De personeelsleden van de bediening en keuken komen langs bij de klanten, om hun keuze tussen twee menu's te noteren en de soep te serveren. De soep is wel erg zout. Diëten kennen ze hier niet. 'Onzin, het kan best', zegt het personeel desgevraagd. 'Iedereen eet dit gewoon, en wij gaan niet met u in discussie.'

Tijdens de maaltijd verschijnt een karretje met een personeelslid in een oranje hesje waarop staat: NIET STOREN medicijnronde: personeel komt mensen die zitten te eten prikjes en pillen

aanbieden. In de winter als het koud is, komen de klanten letterlijk op de tocht te zitten, omdat het keukenpersoneel, alvorens zelf te gaan eten, de tuindeuren recht tegenover de voordeur lekker even openzet.

Geen gaatjes

De bewoners mijmeren mismoedig voor zich uit: 'Missen jullie dat niet, met die eieren die we zondags krijgen, dat je een eitje zelf lekker halfzacht kookt?' 'Er was me toen ik hier kwam een kookplaatje beloofd, maar ik zie hem nergens!' 'Al mijn schilderijtjes liggen nog in mijn kamer, want ik mag geen gaatjes maken in de muren...'

Een man in een rolstoel staat voor de etensbalie, links naast hem staat een mevrouw in een wit jasschort met in haar hand een kan water. De man zet zijn lege glas op de counter en zonder een woord te zeggen schenkt de vrouw het glas vol water. Dan pakt zij wat papier- en plasticresten, maakt er snel twee propfen van en werpt die voor zijn neus langs in een afvalbak. De man pakt het glas op, neemt een flinke slok, en rijdt weg. Hij wilde melk vragen, maar kreeg de kans niet. Nadat de andere eters vertrokken zijn wordt een fragiele mevrouw in haar rolstoel net als gisteren, eergisteren en vorige week neergezet aan een ander tafeltje in de zaal, waar zij zich hardop en met een breed armgebaar afvraagt wat ze hier nou moet, zo helemaal moederziel alleen... #





Maakt u het verschil?



Word wettelijk mentor

Ruim 500 kwetsbare Amsterdammers zoeken een mentor. Als hun vertegenwoordiger in zorgzaken maakt u het verschil.

- Bent u van nature integer?
- Kunt u zich inleven in een ander?
- Bent u 2 keer per maand beschikbaar?

Volg dan de eerstvolgende introductie cursus op: zaterdag 19 november of zaterdag 10 december a.s.
Let op: aantal plaatsen is beperkt.



Bel Jeanette Krijnen 085-4874085 of meld u online aan via mentorschapamsterdam.nl

 *Met recht betrokken*

Geloof, Hoop en Liefde

Tekst en fotografie: Méland Langeveld

In de reeks Sculpturen van Oost de beelden 'Geloof, Hoop en Liefde' van de Engelse beeldhouwer Nicholas Pope. Ze stonden sinds 1997 op het dak van de nieuwbouw van het Tropeninstituut (gebouw naast de Muiderkerk), maar staan nu alweer ruim een half jaar in de tuin van het Tropeninstituut.

Het zijn drie losse beelden vervaardigd van verguld metaal en terracotta. De beelden zien eruit als traditionele katholieke heiligenbeelden. Nicolas Pope



'Geloof' stond links op de hoek van het dak

verwijst met deze drie beelden naar de vrouwenbeelden die – hoog boven de hoofdingang van het Tropeninstituut aan de Mauritskade – het Nederlands-Indische eilandenrijk, Nederland en Amsterdam symboliseren. 'Geloof' en 'Hoop' stonden links en rechts op de hoek van het dak van het nieuwbouw gebouw. 'Liefde' stond op de begane grond in het gebouw. De beelden verdwenen vorig jaar van het dak en uit het pand nadat het Tropeninstituut dit gebouw verliet.

Brokken pure natuur

Vanaf het midden van de jaren zeventig maakt Nicholas Pope (1949) beelden van hout en steen, het zijn materialen uit zijn directe omgeving. Zijn beelden bestaan vaak uit verscheidene delen, die op elkaar gestapeld zijn of geformeerd tot een lijn of een groep. Ze roepen associaties op met de directheid en ongecompliceerdheid van het platteland, de omgeving waarin hij woont én werkt in Engeland.



'Hoop' staat nu in de tuin

Hoewel de materialen een langdurige en moeizame bewerking ondergaan hebben, zien zijn beelden eruit als brokken pure natuur. De kracht en de robuustheid van het materiaal blijven altijd zichtbaar. Zijn beelden hebben een krachtige, abstracte uitstraling, maar door het gebruik van natuurlijke materialen als hout en kalk bezit het tevens een 'zachte' kwaliteit.

Naast de invloed van de natuur zijn het twee reizen – die hij in de jaren zeventig naar Roemenië maakt –, die grote invloed op zijn werk hebben gehad. Hij voelde zich nauw verwant met de Roemeense plattelandsbevolking, en met de eeuwenoude nog voortlevende tradities. Vooral de oeroude, ingenieuze bouwconstructies van stapelingen en stuttende palen maakten diepe indruk op hem. In de loop van de jaren tachtig gaat Pope over op materialen als keramiek, aluminium en stof. De beelden die vanaf die tijd ontstaan, bevatten vaak licht ironische verwijzingen naar christelijke thema's of figuren, zoals de twaalf apostelen of de drie-eenheid.

Naïef kleiwerk

In 1987 trekt Pope zich tijdelijk terug uit de kunstwereld. Vijf jaar later pakt hij zijn artistieke carrière weer op en komt hij met naïef uitziend kleiwerk voor de dag. Religie en Christendom worden dan belangrijke thema's in zijn werk. De beeldengroep 'Geloof, Hoop en Liefde' zijn daar een voorbeeld van. Pope volgt zijn studie aan de Bath Academy of Art (Engeland). Zijn werken hebben door de jaren heen op vele tentoonstellingen gestaan. In 1981 wijdt het Kröller-Müller Museum een retrospectief aan hem. Een of meerdere werken van Nicolas Pope zijn in het bezit van het Kröller-Müller Museum, Rijksmuseum Twenthe, Stedelijk Museum in Den Bosch en het Centraal Museum in Utrecht. #

Meer sculpturen en/of gedichten lezen: www.melandlangeveld.com

Kunst met een grote T

Tekst en fotografie: Hella de Groot

In de beeldende kunsttentoonstelling van het Tijdelijk museum zoeken kunstenaars de verbinding met de nieuwe bewoners in het asielzoekerscentrum in de voormalige Bijlmerbajes. De kunstenaars en bewoners van het azc werkten samen aan de expositie die groeit en verandert.

'Nee... nee... ja... ja... komt u maar, deze kant op!' zegt een mannenstem gebiedend als ik voor de ontvangstruimte sta. Ik ben nog niet eens binnen. 'Wacht even... ik wil even de uitleg lezen,' zeg ik geïrriteerd. En daar heeft kunstenaar Martijn Engelbregt me beet, want er blijkt niemand bij de receptie te zitten. De stem is onderdeel van een kunstinstallatie waarmee de kunstenaar de museumbezoeker laat ervaren hoe een gedetineerde bij de aankomst in de Bijlmerbajes in een andere wereld terecht kwam. Precies bij die entreerimte van toen begint nu het Tijdelijk Museum. Wie eenmaal in die ruimte staat, hoort ook een andere mannenstem die vriendelijker klinkt. Eén van de 'bewakers' in de tentoonstellingsruimte – een vriendelijke jongen, in een rood werkpak gestoken – vertelt dat de vriendelijke mannenstem werd toegevoegd omdat de gebiedende stem potentiële museumbezoekers afschrikt.

Uitzinnige kleuren

De grijze muren van de expositieruimte van het Tijdelijk Museum zijn anders dan de geruststellend witte muren in een permanent museum. De foto's van kunstenaar Jan Hoek knallen je tegen die grijze achtergrond tegemoet. Hoek zag een link tussen scooterrijders en vluchtelingen: beiden roepen irritatie/agressie op. Hij fotografeerde de scooterrijders op uitzinnig gekleurde voertuigen, onder het motto if you got it, flaunt it! Het ontwerp voor de scooters

ontstond in samenwerking met auto-spuitser Mamoun, mecaniciens Bacardi en ontwerper Abdul Aziz – allen Afrikaanse immigranten. Melancholischer van toon is het werk To Break Ground van de Braziliaanse kunstenaar Marya Sérgio: zij creëerde twee heuvels bezaaid met gedroogde bloemblaadjes, de een van kamille, de ander van rozenblaadjes. In Syrië wordt er heerlijke thee van getrokken en geschonken voor gasten, hier is dat een herinnering aan een leven dat niet meer bestaat.

Cel

Op het werk van Jan Rothuizen, bekend van De Zachte Atlas van Amsterdam, heb ik nooit zo'n acht geslagen, er was altijd andere kunst te bekijken die meer aandacht trok. Hoe onnozel was dat! Jan Rothuizen trekt geen aandacht, hij geeft het. Op een lichtbak in het Tijdelijk Museum staat een door Rothuizen getekende plattegrond; in rode lijnen, in tekeningen en woorden, portretteerde hij eerder een jonge gedetineerde, Gert, aan de hand van de objecten in zijn cel in de Bijlmerbajes. Dat deed Rothuizen op nauwkeurige, niet-veroordelende wijze. Voor het Tijdelijk Museum maakte hij recentelijk opnieuw een tekening van diezelfde cel; met blauwe lijnen schetst hij het sobere bestaan van statushouder Ahmed uit Irak. Hun cel is een plek die zindert van ingehouden energie, zowel Gert als Ahmed zouden liever elders zijn.

Mooi is ook The Maquette of Dreams van de Libanese kunstenaar Mounira Al Solh: een bed, met aan de muur een aantal tekeningen door vluchtelingen waar zij hun dromen en herinneringen aan dierbare personen op hebben getekend. De denkbeeldige slaper zou de hoeder van die dromen en herinneringen kunnen zijn. Gedurende de tentoonstelling zullen bewoners van het azc meer tekeningen toevoegen aan de wand.

Onschuldig

In de expositieruimte hangt een grote foto van Sander Wassink, een industrieel ontwerper die zich in zijn praktijk bezighoudt met het vormgeven en recyclen van afgedankte gebruiksvoorwerpen. Zijn voorstel om de tralies uit Bijlmerbajes te slopen stuitte op praktische bezwaren. Op de foto bracht Wassink wel kleurige accenten aan (zonnenschermen!), als was de voormalige Bijlmerbajes een fraai wooncomplex waar mensen met plezier samen verkeren. Vandaag is dat zeker zo. Op het terras zitten mensen gemoedelijk op het terrasje te genieten van een drankje, terwijl een briesje het loof van de kastanjeboom beroert. In de boom was een sproei-installatie bevestigd die de bladeren liet huilen, een kunstwerk van Leonard van Munster. Aangezien de installatie de kastanjeboom aantastte, is ze verwijderd. Wie zou het op zijn geweten willen hebben om een onschuldige boom te beschadigen?

Hamam

Een paar verdiepingen hoger

legt kunstenaar en sociaal entrepreneur Teun Castelein met de Syrische Mohammed al Masri de laatste hand aan de Bijlmer Hamam: een tot sauna/stoombad getransformeerd cellenblok dat in de bajestijd ironisch 'de sauna' werd genoemd. Binnenkort kunnen (museum)bezoekers en bewoners van het AZC zich er laten masseren en scrubben. De uit Syrië gevluchte bedrijfskundige Al Masri runt de hamam met (vrijwillige) medewerkers uit het azc. Zo kan de traditie van de hammamcultuur uit het geboorteland, door de oorlog compleet vernietigd, enigszins worden opgepakt. Ook al is het voorlopig tijdelijk. #

Het Tijdelijk Museum, open tot 1 januari 2018, is woensdag t/m zondag van 12.00 uur tot 18.00 uur te bezoeken.



The Maquette of Dreams

Wijzer worden als vrijwilliger

Tekst en fotografie: Arie van Tol

Bij Kennismarkt Oost is de deskundigheidsbevordering voor en door vrijwilligers en mantelzorgers in stadsdeel Oost samengebracht. Op de agenda van de Kennismarkt staan cursussen, workshops, trainingen, lezingen en voorlichtingsbijeenkomsten.



Concentratie in Post Oost

Ariane den Haan is de persoon die sinds ruim een half jaar het initiatief van Post Oost tot wasdom probeert te brengen. Met haar spreek ik in één van de vele gesprekshoeken van Post Oost. Het gebouw is ook op deze zomerdag goed bezet: het gonst in en om de grote centrale ruimte.

Initiatief

Of alle activiteiten van Kennismarkt Oost in Post Oost plaatsvinden vraag ik Ariane.

‘Overall in Amsterdam Oost worden trainingen en workshops aangeboden, sommige daarvan zijn in Post Oost. Kennismarkt Oost verzamelt de trainingen en maakt ze zo bekender en toegankelijker voor meer vrijwilligers.’

Aanbieders van een vorm van deskundigheidsbevordering zijn bijvoorbeeld Dynamo, ZGAO, Buurthulp Amsterdam Oost, Leef en Leer en Humanitas. ‘Maar een vrijwilliger of mantelzorger kan ook zelf met een idee of initiatief komen voor

een activiteit. Met name uitwisseling van praktijkkennis kan vaak ook goed zonder professionals,’ voegt Ariane daar uitdrukkelijk aan toe. Ze heeft ook een voorbeeld: ‘Zo is onlangs geopperd om in een cursus aandacht te schenken aan praktische tips bij het werken met gehandicapten.’

Public Relations

‘Bijna alles wat door Kennismarkt Oost wordt aangeboden is gratis,’ vertelt Ariane. ‘Om deel te nemen moet iemand wel bewoner zijn van dit stadsdeel.’ Natuurlijk komt de vraag hoe die deelnemers dan geworven worden niet onverwacht. ‘De nieuwsbrief van Kennismarkt Oost waarin een overzicht wordt gegeven van alle actuele trainingen en cursussen verschijnt regelmatig. Die informatie brengt veel vrijwilligers er toe zich op te geven als deelnemer. Maar natuurlijk wordt er ook op andere manieren voor publiciteit gezorgd. Bijvoorbeeld nu via Dwars.’

Partners

Er zijn ook Kennismarkten in Amsterdam Centrum, Amsterdam Nieuw-West en Amsterdam Zuid. Die drie andere zijn opgezet door de Vrijwilligersacademie Amsterdam en daarmee nauw gelieerd. In Oost wordt de Kennismarkt georganiseerd vanuit Post Oost, maar er zijn goede banden met de Vrijwilligersacademie. Het aanbod ligt erg in elkaars verlengde. De beide websites geven daarover overzichtelijke en actuele informatie. De website van Kennismarkt Oost is www.oost.kennismarkt.amsterdam. Dat is ook de plek waar een vrijwilliger zich kan aanmelden voor dan wel een training of workshop, dan wel voor de nieuwsbrief. Hierboven zijn al enkele aanbieders genoemd, er zijn er meer (zie website). Vele zitten in de hoek van zorg en wel-

zijn. ‘Maar is een veel breder aanbod. Natuurlijk zijn we op zoek naar nieuwe mogelijke samenwerkingspartners. Bijvoorbeeld organisaties met vrijwilligers in de culturele sector en in het onderwijs nodigen wij van harte uit met ons in gesprek te gaan.’

Aanbod

‘Het Alzheimercafé - maandelijkse informatie en uitwisseling op het gebied van dementie – was er eerder dan de Kennismarkt. Dat geldt voor meerdere activiteiten. Belangrijkste aanleiding om Kennismarkt Oost te starten is het overzichtelijk bundelen van kennisaanbod voor vrijwilligers. En vervolgens natuurlijk het uitbreiden daarvan.’

Niets is duidelijker dan het concreet melden wat er de komende tijd zoal op de agenda staat. Dit en meer is terug te vinden op genoemde website. Een eenmalige training basisinformatie Sociaal Juridische Dienstverlening van anderhalf uur wordt meerdere keren aangeboden. Ook de workshop Stem en Presenteren staat vaker op de agenda en duurt 3 uur. De training Omgaan met Stress beslaat 4 bijeenkomsten van 2 uur en bestaat uit praktische tips en lichamelijke oefeningen. Dan is er nog de workshop Omgaan met (psychische) problematiek op de werkvloer.

Wanneer u als vrijwilliger al meer dan genoeg andere mensen ontmoet en die bij de verhoging van uw kennis liever mijdt, of als u het al druk genoeg hebt en uw eigen tijd wilt indelen, dan kan dat ook. Er zijn namelijk diverse online trainingen, natuurlijk ook gratis en meestal elk moment te beginnen: 1) omgaan met emoties, 2) netwerk versterken, 3) vrijwilligers begeleiden, 4) leren voor vrijwilligerswerk, 5) grenzen stellen, 6) versterkend gesprek en 7) empowerment.

U bent het natuurlijk al lang, maar alleen al om de vele mogelijkheden om uw kennis te verrijken bij Kennismarkt Oost zou u anders alsnog vrijwilliger worden. #

Tegemoetkoming Aanvullend Openbaar Vervoer voor AOW-ers

Tekst: Maria Zeestraten

Tegemoetkoming

Hebt u een vervoerspas voor het Aanvullend Openbaar Vervoer (=AOV), hebt u AOW en eventueel een klein pensioen en weinig vermogen? Dan komt u misschien in aanmerking voor de Tegemoetkoming Aanvullend Openbaar Vervoer (=AOV) van € 70,- per jaar. U kunt dit bedrag krijgen als u een vervoerspas hebt voor het Aanvullend Openbaar Vervoer met één van deze indicaties:

- Deur tot deur Samenreizend vervoer (= DTDS)
 - Deur tot deur Plus vervoer (= DTDP)
 - Kamer tot kamer vervoer (= KTK)
- U krijgt de tegemoetkoming niet als u een indicatie Beschermd vervoer hebt; dit is de standaard vervoerspas die u kunt aanvragen als u 75 jaar of ouder bent. De tegemoetkoming is alleen bedoeld voor minima die door een medische beperking zijn aangewezen op het Aanvullend Openbaar Vervoer. Dus niet in combinatie met een gratis OV-abonnement. U moet dus kiezen: gratis OV óf de tegemoetkoming AOV.

Voorwaarden

U mag dit bedrag gebruiken voor de kosten van het AOV, maar ook voor het

vergoeden van vervoerkosten aan familie en vrienden. U hoeft deze kosten achteraf niet te verantwoorden. U hebt recht op de Tegemoetkoming Aanvullend Openbaar Vervoer voor ouderen als u aan deze voorwaarden voldoet:

- U bent in ingeschreven in de gemeente Amsterdam.
- U krijgt AOW.
- U hebt een laag inkomen en weinig vermogen. (Er wordt gekeken naar uw inkomen van 2016 en het vermogen dat u had op 31 december 2016)
- U mag géén gratis OV-abonnement voor het GVB hebben.
- U hebt de correcte AOVvervoerspas (zie hierboven).

Indicatie

De Indicatie Aanvullend Openbaar Vervoer staat op de beschikking die u hebt gehad met de afgifte van uw vervoerspas. Hebt u deze brief niet meer, belt u dan met de WMO helpdesk 0800-0643.

Hebt u een hoger inkomen, maar zit u in de schuldsanering via de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) of de Kredietbank Amsterdam? Hebt u daardoor weinig te

besteden? Dan hebt u misschien ook recht op de Tegemoetkoming AOV. Kijk op www.amsterdam.nl/werk-en-inkomen/tegemoetkoming-aanvullend-openbaar-vervoer. Als u geen computer hebt belt u dan met de gemeentelijke dienst Werk Participatie Inkomen (=WPI), afd. voorzieningen tel. 020 252 6000.

De aanvraag

De aanvraag voor een tegemoetkoming AOV moet uiterlijk 31 december binnen zijn. Had u in 2016 al deze tegemoetkoming van € 70,-? Voorgaande jaren werd deze uitgekeerd in de maand juli. In 2017 wordt dit pas in de maand december uitgekeerd. Wilt u zeker weten of u ook dit jaar hiervoor in aanmerking komt. Neemt u dan contact op met de WPI afd. voorzieningen. Houdt uw Burger Service Nummer (=BSN) bij de hand.

Voor meer informatie en advies en hulp bij het aanvragen kunt u terecht bij de buurtpunten in uw buurt. U kunt aan dit artikel geen rechten ontleen. Dat kan alleen aan de regeling zelf.

HOME START
Thuis in gezinnen

Wil jij een gezin ondersteunen als vrijwilliger?

Zou je graag iets voor een gezin willen betekenen,... heb je per week een paar uurtjes tijd, wil je een 'luisterend oor' zijn (kleine dingen maken vaak een groot verschil). Dan heb jij in huis wat het verschil kan maken!

Bel voor een afspraak 06 - 35 115 537

Het boeddhisme van Maitreya

Levensbeschouwingen in Oost deel 6

Tekst: Mirjam Ringer | Fotografie: Gerard Valentijn

Alles in het Maitreya-instituut ademt het Tibetaanse boeddhisme: de kasten, de wandkleden, de tafeltjes en de kussens waarop je kunt zitten tijdens de sessies. Gelukkig staan er ook gewone stoelen, want het valt niet mee om lange tijd in lotuszit op de grond te zitten.



In de Tilanusstraat stap ik binnen bij het Maitreya-instituut waar je cursussen op het gebied van het boeddhisme, meditatiesessies en boeddhistische rituelen kunt bijwonen. We worden gastvrij ontvangen door de directrice van het instituut, Paula de Wys. We praten met haar terwijl ze alles klaar-

zet voor de Tara-puja die over een uur zal worden gehouden. We kijken onze ogen uit naar de omgeving waar we in terecht gekomen zijn.

Beelden

Voor iemand die vooral bekend is met de schroom die het jodendom, de

islam en in mindere mate het christendom heeft met (afgods)beelden, is deze omgeving nieuw. Paula legt uit: 'Een Boeddhabeeld symboliseert verschillende waarden zoals wijsheid en mededogen. Voor een westerling is het moeilijk om nederig te zijn en te buigen voor een beeld.' Voor Paula zelf lijkt het boeddhisme haar geleidelijk overtuigd te hebben. 'Het is heel praktisch. Het klopt gewoon.' Het boeddhisme is meer een levenswijze dan een geloof. Toch wordt er in de ruimte waar we praten even later een puja gehouden. Dit voelt voor mij als buitenstaander aan als een religieuze

Door meditatie kun je een betere moslim, jood of christen worden

bijeenkomst. De aanwezigen reciteren vanuit een boek de teksten, die in het Engels en het Tibetaans afgedrukt staan.

Karma

Het boeddhisme heeft een uitgewerkt stelsel van ethische regels. Door gewoontevorming kan een mens zich die regels eigen maken. Zoals in elke andere levensbeschouwing behoort een mens zich goed te gedragen tegenover zijn medemens. Wie goed doet, goed ontmoet. Dat is een natuurwet, zegt Paula. Daar is niets esoterisch aan. Door gewoontevorming breng je zelf indrukken aan op je geest (een beter, maar nog altijd niet precies passend woord is het Engelse mind). Je kunt zelfs bewuster leren sterven. Het is

geen kwestie van geloof, het zit in de Tibetaanse cultuur, is vanzelfsprekend. Ook vanzelfsprekend is dat er na het sterven weer leven zal zijn.

Bevrijding van de regenworm

Die natuurwet van wie goed doet goed ontmoet, strekt zich ook uit tot de dierenwereld. Het ideaal is toch om geen dier pijn te doen, dus ook geen dieren te eten. Niet dat iedere boeddhist vegetariër is. De Wys legt me uit dat Tibetanen liever een groot dier eten, dan bijvoorbeeld kip. Met de dood van een groot dier kun je veel mensen voeden en breng je maar eenmaal leed toe. Daarom zijn er bevrijdingsacties voor regenwormen. Mijn verbazing is groot! Maar voor Tibetanen hebben al die kleine dieren toch dat leven-brennende element (mind, maar dat toch niet helemaal) in zich en door veel van deze kleine dieren te redden doe je dus een groot goed.

Bekeren hoeft niet

In het Maitreya instituut is leren belangrijk. Leren over hoe je moet leven, hoe je met mensen moet omgaan. De jonge generatie heeft geleerd om assertief te zijn, maar meer reflectie op het eigen denken zou hen verder kunnen helpen. 'Boeddhisme is er niet op uit om mensen te bekeren. Door je meer te verdiepen via meditatie kun je een betere christen, jood of moslim worden,' zegt Paula. 'Moeilijke mensen zijn vaak mensen die lijden en daarom zouden we meer mensen willen bereiken.'

Iedereen kan vanaf september kennismaken met een nieuwe leraar op het Maitreya instituut.

Zie ook: www.maitreya.nl

Improviseren op het Darwinplantsoen

Tekst: Daan van Pagée | Fotografie: Wiesje Dijker

Improviseren is een van de allergrootste vreugdes in het leven vindt Robijn Tilanus. Daarbij maakt ze gebruik van muziek. Dat kan mensen energie geven, ontroeren, troosten, helen, met elkaar verbinden, gelukkig maken.

Robijn Tilanus verwierf internationale bekendheid met haar boek KWINTesens: een praktische benadering van de harmonieleer. Dit boek is 'een uniek meesterwerk' volgens Maarten 't Hart in Vrij Nederland. En in Robijns ruime muziekstudio op het Darwinplantsoen zie ik onder meer een vleugelpiano, een viool, een altblokfluit, djembés, bongo's, een marimba en een elektrische basgitaar. Hier gebeurt het, je hebt een muziekinstrument en je haalt eruit wat erin zit. Al was het maar op de tonen van 'Er is er een jarig, hoera, hoera dat kun je wel zien, dat ben jij'.

Vlierbessensap

Op het terras in de tuin achter haar muziekstudio staat tussen de struiken een grote Boeddha die het overzicht bewaart. En terwijl ik mijn voice-recorder aanzet om het interview op te nemen – want ik ben dus dyslectisch, of mocht ik dat niet meer zeggen? – komt de muziekdocente die ook biologie heeft gestudeerd met

een limonadeglas vol zelfgemaakte vlierbessensap aanzetten en een schaalje met walnoten, cashewnoten, hazelnoten en rozijnen.

Picasso: 'Ieder kind is een kunstenaar, de kunst is een kunstenaar te blijven'

Zalf voor de ziel

'Zeven jaar was ik toen ik met piano-spelen begon,' vertelt Robijn. 'Het noten lezen ging mij goed af en het pianospelen zelf ook, en al snel begon ik met improviseren en zelf melodietjes componeren, maar dat werd in die tijd niet gezien als

emancipatie. Ik werd niet aangemoedigd of gestimuleerd en de waardering bleef uit. Die waardering kreeg ik wel toen ik uitsluitend nog muziek speelde die door anderen gecomponeerd was. Mozart, Chopin, Bach, Beethovens 'Adagio Cantabile' waren zelf voor de ziel en de huiskamer zat vol trotse familie. En zo behaalde ik mijn staatsexamen klassiek piano. Rond mijn dertigste begon er iets anders in mij op te bloeien: het verlangen om niet meer uitsluitend andermans muziek te spelen. Als klassiek pianiste moest ik wel de nodige obstakels, barricades en schroom overwinnen, loskomen van gebaande wegen. Mijn eerste improvisatie klonk zo schuchter als een beginnening, maar 'Ieder kind is een kunstenaar, de kunst is een kunstenaar te blijven wanneer je volwassen wordt,' zei Pablo Picasso al.'

Familiefeestje

'Inmiddels geef ik zo'n twintig jaar improvisatieles en vele honderden cursisten heb ik zien opbloeien en gelukkig zien worden in de wereld van improvisatie,' zegt Robijn. Naast individuele trainingen, workshops en privélessen verzorgt haar Improvisatie Academie nu als eerste in Nederland de cursus improvisatiecoach. Maar wil je met een



Coach Robijn Tilanus met cursisten

paar akkoorden op zak toch de schroom van je afschudden op een familiefeestje, ook dan ben je van harte welkom op de Improvisatie Academie. Ik ga niet weg met lege handen. 'Alsjeblieft, voor jou,' zegt ze, en overhandigt me haar boek Vrij Spel, over de zeven facetten van improviseren.

Voor meer informatie: impro@robijntilanus.nl, of bezoek de website www.robijntilanus.nl #

Niemand echt blij

Tekst: Ouderen Advies Raad Oost

De gemeente Amsterdam introduceert vanaf 2018, na de gemeenteraadsverkiezingen in maart volgend jaar, een nieuw bestuurlijk stelsel. De Stopera heeft inmiddels een aantal besluiten bekend gemaakt en de eerste reacties daarop zijn niet onverdeeld gunstig!

Dat niemand er echt blij mee is, blijkt wel uit krantenkoppen als: 'D66 vermoordt de lokale democratie' of: 'Minder stadsdeel, meer bureaucratie'. Een eerste reactie van deskundigen was: 'Kan het voorstel van het college voor een nieuw bestuurlijk stelsel meteen met een sierlijke boog de prullenbak in?'.

'Een rotdebat', was volgens insiders het understatement van het jaar

Het betreffende besluit van de gemeenteraad werd overigens genomen met 25 stemmen voor en 19 tegen, of zoals een gemeenteraadslid deze uitslag typeerde: 'met frisse tegenzin'. Het was net als een soortgelijk debat dit voorjaar over het nieuwe erfachtstelsel, dit was 'een rotdebat', wat vol-



gens insiders het understatement van het jaar opleverde.

Het doek valt

Wat houdt het nieuwe bestuurlijk stelsel in? Amper twee jaar na de start valt het doek voor de Amsterdamse bestuurscommissies. Het algemeen bestuur wordt gesplitst in een benoemd dage-

lijks bestuur en een gekozen adviescommissie. Het college van B&W benoemt drie bestuurders per stadsdeel. Bewoners mogen de leden van de Stadsdeelcommissie kiezen. Alle Amsterdammers van 18 jaar en ouder mogen zich straks verkiesbaar stellen voor het eigen stadsdeel en het eigen gebied. Hoeveel



Handtekeningen

Per stadsdeel is het aantal leden van de adviescommissie afhankelijk van het aantal gebieden per stadsdeel. Adviescommissie Centrum bestaat bijvoorbeeld uit acht leden, Noord, West, Zuid en Zuidoost uit twaalf leden en Oost en Nieuw-West uit zestien leden. De verkiezingen vinden plaats volgens het personenstelsel: bewoners van het gebied kunnen zich individueel of namens een groepering individueel verkiesbaar stellen. Wel dienen ze 100 handtekeningen te verzamelen om zo aan te tonen dat ze ook daadwerkelijk steun hebben van buurtgenoten en niet alleen zichzelf. De nieuwe adviescommissie adviseert zowel het dagelijks bestuur als ook de gemeenteraad. Eenmaal ingestemd, vergadert de adviescommissie twee keer per maand met het dagelijks bestuur. Hiervoor ontvangen de leden een onkostenvergoeding die van 350 euro per vergadering met een maximum van 700 euro per maand. Verkiesbaar stellen kan vanaf het najaar van 2017.

Het huidige college van B&W kiest dus voor versoering van het lokaal bestuur, of zoals wethouder Abdeluheb Choho van D66 zijn voorstel in het Parool samenvat: 'Minder politiek en meer democratie'. Voor ons is de vraag of hij dat zelf gelooft! De OAR-Oost heeft zo haar bedenkingen. #



Happy Ouder

Gelukkig (tevreden) ouder worden. Hoe is dat bij U?

Informatiebijeenkomst georganiseerd door:
Ouderen Advies Raad Oost,
Civic, Dynamo & Humanitas
onder het motto

"Bouw aan je eigen netwerk"

VR 22 SEP'17

14:00 – 17:30 uur

in Grand Café Genieten

Inloop vanaf 13.30 uur

Opening door portefeuillehouder Rick Vermin

Wij sluiten af met een drankje, (halal) hapjes en muziek



**"Happy Ouder" is een themabijeenkomst over
Tevreden oud worden in Cafe Genieten van het
Stadsdeelnkantoor Amsterdam - Oost
op vrijdag 22 september van 14.00-18.00 uur.**

Onder het motto "bouw aan je eigen netwerk" is het doel van de bijeenkomst isolement te voorkomen.

De opzet van de bijeenkomst is informatief en consultatief. Voor de pauze wordt informatie gegeven over de zorginstrumenten zoals het preventief huisbezoek 75+ en welzijn op recept om "achter de voordeur" te komen.

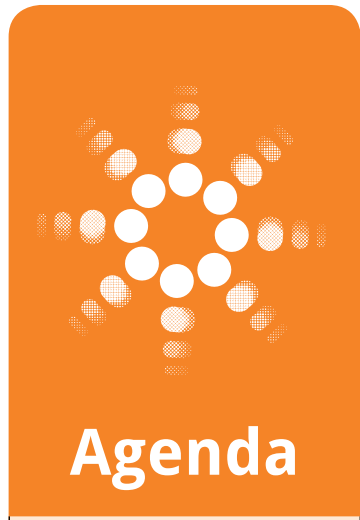
Na de pauze heeft u de keuze uit de volgende 4 workshops als een interactief onderdeel van de themabijeenkomst:

- ☺ eenzaamheid onder migranten,
- ☺ eenzaamheid onder mantelzorgers,
- ☺ aansluiting formeel en informele organisaties en
- ☺ het preventief huisbezoek 75+

Afsluitend met een drankje, (halal) hapjes en muziek

Het is een initiatief van de OAR-Oost in samenwerking met Dynamo, Civic en Humanitas en past in het beleid van de gemeente om meer aandacht te besteden aan eenzaamheid onder Amsterdammers.

Aanmelden t/m 19 september via t.jongejanmaar@chello.nl



Agenda

Buurtpunten in Oost:
Voor vragen waar u alleen niet uitkomt. Voor informatie over vrijwilligerswerk, activiteiten in de buurt, mantelzorgondersteuning, administratie sorteren en financiën.

Dapperbuurt
Buurtpunt De Gooyer
 De Gooyer, Von Zesenstraat 298, woensdag 10.00-11.30 uur

Transvaalbuurt
Buurtpunt Transvaal
 Hofmeyrstraat 67, vrijdag 10.00-12.00 uur

Oosterparkbuurt
Buurtpunt Kastanjehof
 Kastanjehof 60, donderdag 13.00-15.00 uur

Buurtpunt Oosterpark
 's Gravesandplein 19, dinsdag en donderdag 9.00-12.00 uur

Watergraafsmeer
Buurtpunt Het Brinkhuis
 Landbouwstraat 63, maandag 14.00-16.00 uur

Buurtpunt Watergraafsmeer
 Kamerlingh Onneslaan 34 hs, donderdag 9.30-11.30 uur

Buurtpunt 't Hoekhuys
 Fizeastraat 3, dinsdag 12.00-14.00 uur

IJburg
Buurtpunt IJburg
 IJburglaan 727, maandag 9.30-11.30 uur

Budgetpunt IJburg
 Ed Pelsterpark 8, woensdag 9.30-11.30 uur

Activiteiten Dynamo o.a.:

- buurtrestaurants
- sporten
- gezond leven
- weerbaarheid
- Hulp aan mantelzorgers
- Alzheimer café
- geld
- wonen
- computerlessen
- vrijwilligerswerk
- peuters
- Talententent naschoolse activiteiten
- tieners en jongeren

Kijk op:
www.dynamo-amsterdam.nl
 telefoon 020 46 09 300
info@dynamo-amsterdam.nl
 facebook Dynamo beweegt tot meedoen
 twitter @Dynamo020

Voor jongeren:
www.dynamojongeren.nl

Vraag en aanbod van en voor bewoners: www.buuv.nl

Opstap naar werk, vrijwilligerswerk en activiteiten:
www.postoost.nl

Zorgen voor elkaar in eigen buurt

Engelen genoeg in Amsterdam. Een van hen is vrijwilligster Rita Thakoersingh. Vanuit Biko, de tweede huiskamer van Oud Oost op het Steve Bikoplein, organiseert ze een creatieve activiteit op de maandagmiddag. Veel mensen komen er speciaal voor haar. 'Er is overal hulp tegenwoordig, maar dat moeten mensen wel weten.'

Jarenlang werkte ze als onderwijsassistent. Toen ze werkloos werd, besloot ze niet bij de pakken neer te zitten en te gaan doen waar haar hart ligt: mensen uit de buurt helpen. Ze doet het met groot plezier en lacht veel. 'Ik ben al 61 en de betaalde banen liggen niet voor het oprapen voor iemand van mijn leeftijd. Als vrijwilliger functioneer ik gewoon goed. Wanneer mensen me nodig hebben, ben ik er. En in deze tijd waarin best veel mensen werkloos zijn en in de schulden raken, is het echt goed en nodig dat er steun is. Er is overal hulp tegenwoordig, maar dat moeten mensen wel weten.'

Voor elkaar zorgen

In Biko is het een komen en gaan van mensen. Rita zit er aan een tafel en maakt met iedereen een praatje. Twee jaar geleden kwam ze in contact met Raphaël Beaumont, participatiemedewerker van Dynamo. Hij kreeg een bericht van een collega die hem vroeg om iemand te ondersteunen die mensen in de buurt helpt. Een eerste afspraak was snel gemaakt. 'Ik zag dat haar telefoon voortdurend ging, en dat ze veel zorgde voor mensen. Van het meegaan met iemand naar dansles tot boodschappen doen. Toen dacht ik: wauw, deze vrouw heeft zo'n groot hart! Laten we kijken hoe we elkaar kunnen versterken. In die tijd startte het project 'Community Care', niets anders dan voor elkaar zorgen in de eigen buurt. En hoe kun je bouwen aan een buurtgemeenschap? Dat is wat we hier doen in Biko, met elkaar en in deze



Biko: huiskamer in Oost

buurt. Als je elkaar kent, kun je op elkaar terugvallen.'

Wat heeft iemand nodig?

Het samen gebruiken van de ruimtes is in de begintijd van Biko niet altijd even gemakkelijk gegaan. 'Het heeft hier in de begintijd flink gebotst tussen mensen,' vertelt Raphaël. 'Maar dat zoeken hoort erbij. Als het botst, wil dat ook zeggen dat het iets betekent voor mensen. We zijn hier echt iets met elkaar aangegaan. De betrokkenheid is groot.' Naast verschillende ruimtes waar mensen elkaar kun-

nen ontmoeten, is er ook een weggeefwinkel, waar mensen kleding in kunnen brengen. De Amsterdammers die het het hardst nodig hebben, kunnen er kleding ophalen. In de ruimte van de weggeefwinkel houdt Rita haar creatieve activiteit op de maandagmiddag. 'De creativiteit is om mensen uit te nodigen naar ons toe te komen. Als het nodig is, kijk ik hoe ik kan helpen. Sommige bezoekers vinden het fijn om er gewoon bij te zijn en te praten, zonder iets creatiefs te doen. Ik vraag me altijd af: wat heeft iemand nodig? Ik denk

dat iedereen veel goede dingen in kan brengen, iedereen heeft iets wat hij of zij kan. Mensen die het moeilijk hebben, moeten de kans blijven krijgen om te komen, anders worden ze eenzaam en blijven ze maar thuis.'

Geruststellen

Als er buurtgenoten zijn met drempelvrees om binnen te stappen bij het maatschappelijk werk of de schuldhulpverlening van Dynamo, neemt Rita ze mee en wacht op hen. 'Als ik iemand spreek die in de problemen zit, zeg ik: liefje, iedereen komt eruit. Jij ook. Er zijn echt mensen die je kunnen helpen en ik weet wie je kan helpen. Soms is de schaamte te groot bij mensen en hebben ze iemand nodig die ze liefdevol een zetje geeft om aan de slag te gaan en problemen op te lossen.' Raphaël knikt en vult aan dat het de kracht van Rita is dat ze goed kan luisteren en er echt is voor iemand. Tegen Rita: 'Jij bent heel natuurlijk. En je hebt veel mensen verder gebracht, zodat ze hun leven weer op de rit hebben.' Rita lacht. 'Het mooie van het werk hier is dat iedereen gelijk is aan elkaar,' vindt ze. 'Ik heb voor iedereen tijd en aandacht. Op een leuke manier. Dan werkt het. Als iemand met een probleem komt en ik heb op dat moment geen tijd, dan zeg ik: liefje, het is nu even niet mogelijk. Het is niet dat ik het niet wil, maar kan het op een ander tijdstip? Ik vind het belangrijk om dingen goed uit te leggen zodat mensen het niet verkeerd begrijpen. Als er iets aan de hand is, overbrug je het. Door mensen eerst aan de hand te nemen en daarna gewoon echt de verantwoordelijkheid en de ruimte te geven, gebeuren er dingen. Ik spreek ook veel mensen op straat en geef dan de boodschap door: echt, er is hulp. Er is zoveel mogelijk!' #

foto: lenske Meindersma

'Wat je niet kunt bedenken, dat verkopen wij'

Ze begon met het organiseren van rommelmarkten bij Dynamo. Nu runt vrijwilligster Tamara Hoovenstat een kringloopwinkel naast servicepunt Jeruzalem. 'Het is een heuse grote kringloopwinkel geworden die bomvol staat met spullen gedoneerd vanuit de buurt, van theelepels tot hoekbankstel. Wat je niet kunt bedenken, dat verkopen wij.'

Servicepunt Jeruzalem is een ontmoetingsplek voor bewoners in Watergraafsmeer. Buurtbewoners kunnen deelnemen aan activiteiten die door vrijwilligers worden georganiseerd. Veel activiteiten worden mogelijk gemaakt door vrijwillige inspanning van buurtbewoners, in samenwerking met professionals van Dynamo. Tamara Hoovenstat organiseerde High Tea middagen en rommelmarkten op het servicepunt en zo ontstond het idee voor de kringloopwinkel. Tamara: 'De ruimte naast het servicepunt stond al een tijdje leeg. Ik had al een weggeefwinkel, organiseerde rommel-

markten en ik mocht de ruimte tijdelijk gebruiken. Ik dacht: dan doen we dat toch voor een paar weken? Ondertussen zijn we vijftien maanden verder en is het echt een heuse grote kringloopwinkel geworden die bomvol staat, van theelepels tot hoekbankstel. Wat je niet kunt bedenken, dat verkopen wij. Het is allemaal gedoneerd vanuit de buurt. We zijn zeven dagen in de week open van tien uur 's ochtends tot vier uur 's middags, behalve Kerst en Koningsdag. Het is altijd erg gezellig bij ons en we zijn op zoek naar vrijwilligers die minimaal vier uur per week beschikbaar zijn.'



foto: lenske Meindersma

Van de opbrengst van de kringloopwinkel, organiseren Tamara en andere vrijwilligers activiteiten voor de buurt. 'Er is een pedicure langs geweest, een manicure, een kapster, we organiseren kinderactiviteiten en een

buurtbarbecue en we doen donaties aan goede doelen in de buurt. Het is echt mijn kindje, ik ben super trots op mijn winkeltje geworden.' #

informatie:
thoovenstat@gmail.com



Dwars door het recht met HJS

Het Juridisch Spreekuur (HJS) van de Hogeschool van Amsterdam (HvA) behandelt in deze rubriek actualiteiten die met het recht te maken hebben.

Terrassen in Oost: wat zijn de regels?

Tekst: Beyza Demirel

Ook al zijn warme en zonnige dagen in de zomer niet gegarandeerd, op een terras in Amsterdam Oost wordt een warme en gezellige sfeer gecreëerd. IJburg, Zeeburgereiland, De Indische Buurt, het Oostelijk Havengebied, Oud Oost en Watergraafsmeer, krijgen zodoende allemaal een eigen karakter. De afgelopen periode is sprake van economische groei en is de verdere ontwikkeling van dit stadsdeel toegenomen, waaronder ook de vestiging van diverse terrassen. In dit artikel lichten we de regels voor terrassen voor u toe.

Wet- en regelgeving

Elke gemeente kan in een Algemene Plaatselijke Verordening (APV) de eigen 'huishouding' regelen. In een APV staat de gemeentelijke regelgeving op het gebied van openbare orde en veiligheid, daar vallen ook terrassen onder. De APV 2008 van de gemeente Amsterdam is op basis van artikel 149 van de Grondwet vastgesteld door de gemeenteraad van Amsterdam.

Het exploiteren van een terras is alleen mogelijk als men beschikt over een vergunning. Volgens artikel 3.1 lid 1 onder C van deze APV 2008 van de gemeente Amsterdam is een terras 'een buiten de besloten ruimte liggend deel van een horecabedrijf dat als zodanig



herkenbaar is als een gelegenheid waar tegen vergoeding dranken worden geschonken of spijzen worden verstrekt voor directe consumptie ter plaatse'. Vervolgens staat in artikel 3.11 lid 1 dat de burgemeester de vergunning geheel of gedeeltelijk kan weigeren als naar zijn oordeel het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf, de openbare orde of de veiligheid nadelig wordt beïnvloed (overlast) door de aanwezigheid van het

horecabedrijf. Het woon- en leefklimaat in de directe omgeving is dus het belangrijkste toetsingscriterium. Daarnaast spelen nog andere criteria een rol zoals het ondernemersbelang en verlevendiging van de buurt.

Beleid

Elk stadsdeel van Amsterdam publiceert het eigen horecabeleid. Het stadsdeel Oost heeft de 'Horecanota stadsdeel Oost 2012', opgesteld (<https://www.amsterdam.nl/ondernemen/horeca/horeca/horecabeleid-per/>).

In de inleiding van deze nota staat dat Oost door diverse media 'het Brooklyn van de stad' wordt genoemd. De komst van dit horecabeleid heeft geresulteerd in duide-

lijkere richtlijnen. In de tabel zijn openingstijden van terrassen in Amsterdam Oost terug te vinden, voor het zomerseizoen van maart t/m oktober en voor het winterseizoen van november t/m februari.

Omwonenden

Dit neemt niet weg dat er toch nadelige gevolgen kunnen ontstaan bij het volgen van de richtlijnen. Klachten over (geluids-)overlast door horecagelegenheden komen regelmatig voor, niet alleen bij de gemeente Amsterdam, maar ook bij de Ombudsman Metropool Amsterdam. Deze ombudsman heeft meegekeken bij de diverse controles die werden uitgevoerd in stadsdeel Oost. Verder voert hij regelmatig gesprekken met de gemeente Amsterdam en de politie om te kijken hoe

BOOT-Oost/HJS: Batjanstraat 1b, 1094 RC Amsterdam
inlooppreekuren: di. t/m do. van 13:00-17:00 uur
telefoon: 020 - 665 80 15
algemeen telefoonnummer HJS: 06 - 211 588 82
telefonisch bereikbaar van ma-do van 09:00-17:00 uur
website HJS: www.hva.nl/hetjuridischspreekuur

horecaoverlast effectiever kan worden aangepakt. 'Het is voor de gemeente zaak om een evenwicht te vinden tussen het aantrekken van meer toeristen en uitgaanspubliek en het voorkomen en bestrijden van de hiermee gepaard gaande overlast. Daarnaast moet een antwoord gevonden worden om het kleine aantal 'asociale' horeca-ondernemingen dat het leven van omwonenden soms onmogelijk maakt effectiever aan te pakken. Ik blijf hierover meedenken met de gemeente en politie,' aldus de Ombudsman metropool Amsterdam (<https://www.ombudsmanmetropool.nl/Nieuws-Publicaties/article/987/Amsterdam-by-night->). #

Heeft u als omwonende overlast van de exploitatie van terrassen? Neem dan contact op met HJS. De Ombudsman Metropool Amsterdam is ook één van de samenwerkingspartners van HJS.



Huurverhoging na woningverbetering/renovatie

Als een woning wordt gerenoveerd dan stelt een verhuurder meestal een extra huurverhoging voor. Een extra huurverhoging is alleen mogelijk als er sprake is van geriefverbeteringen.

Bij geriefverbeteringen wordt iets aan de woning toegevoegd wat er eerder niet was. U kunt hierbij denken aan het aanleggen van een c.v. installatie of het plaatsen van dubbel glas. Voor het uitvoeren van onderhoud kan geen huurverhoging gevraagd worden. Het aanbrengen van zaken die onder renovatie vallen gaat in principe niet zonder toestemming van de huurder. De huurverhoging moet van tevoren vastgelegd en getekend worden door de huurder. Deze verhoging is echter niet bindend.

De huurcommissie kan controleren of de verhoging voor de verbeteringen redelijk is. De huurcommissie maakt een berekening op basis van de investeringskosten voor de verbetering en de afschrijvingstermijn. Om een indicatie te geven: voor het aanbrengen van dubbel glas is een bedrag

tussen de 20 en 25 euro per maand meestal redelijk, voor een c.v. installatie een bedrag tussen de 35 en 45 euro per maand.

Mocht u het bedrag dat uw verhuurder voor woningverbetering vraagt willen laten toetsen, dan moet u een verzoek bij de huurcommissie indienen binnen 3 maanden nadat de verbeteringen zijn aangebracht. Nogmaals: het maakt bij deze procedure niet uit wat u vooraf met uw verhuurder bent overeengekomen en waar u voor getekend heeft. !WOON kan u adviseren en helpen bij het opstarten van een procedure.

Het initiatief tot het aanbrengen van bijvoorbeeld dubbel glas of andere isolatiemaatregelen kan ook bij de huurder liggen! U kunt uw verhuurder een schriftelijk voorstel doen om dubbelglas aan te bren-

gen, omdat u met dubbelglas in plaats van enkel glas veel meer energie kunt besparen en er veel minder lawaai van buiten in de woning doordringt. Daarnaast kunt u de verhuurder te kennen geven dat u voor het dubbelglas een redelijke huurverhoging wilt betalen. Wil de verhuurder, ondanks uw schriftelijk verzoek daartoe, geen dubbelglas aanbrengen, dan kunt u op basis van artikel 7:243 van het Burgerlijk Wetboek (BW) via de rechter afdwingen dat de verhuurder dit toch moet doen. Ook voor de rechter is belangrijk dat u wel bereid moet zijn om voor het dubbelglas een redelijke tussentijdse huurverhoging te betalen.

Wilt u weten wat u precies wel en wat niet af kunt dwingen, of komt u hier zelf niet goed uit, neem dan contact op met !WOON. Wij kunnen u ook hierbij ondersteunen. In veel gevallen kunnen wij ook de juridische kosten voor een dergelijke procedure op ons nemen. #

Achterstallig onderhoud in huurwoningen

Medewerkers van !WOON komen regelmatig in woningen waar sprake is van ernstig achterstallig onderhoud. Als de verhuurder niks doet aan het onderhoud is het in veel gevallen mogelijk om hiervoor een procedure te starten bij de huurcommissie.



De onderhoudsprocedure werkt als volgt: in eerste instantie maakt u uw gebreken schriftelijk kenbaar aan uw verhuurder met het verzoek om binnen 6 weken de klachten te verhelpen. Dit kunt u zelf doen middels een briefje of een e-mail. Als uw verhuurder hier geen gevolg aan geeft kunt u (met onze hulp) de huurcommissie verzoeken uw huur te verlagen op grond van de klachten. De huurverlagingen zijn fors: uw verhuurder mag nog maar

20, 30 of 40% van de geldende huur van uw woning in rekening brengen, afhankelijk van de ernst van de gebreken, totdat de klachten verholpen zijn. Er moet wel sprake zijn van ernstige gebreken: u kunt u hierbij denken aan lekkage, tochtverlast, schimmel e.d. Medewerkers van !WOON hebben ervaring en kunnen u goed adviseren of het zinvol is een dergelijke procedure te starten. Zij komen daarvoor graag bij u langs om een (gratis) woningopname te maken en u te adviseren en eventueel te ondersteunen bij het voeren van de procedure. #

U kunt ons bereiken via oost@wooninfo.nl, of op 020-5230150. Ook hebben wij twee keer per week inlooppreekuur: maandagavond tussen 18.30 en 20 uur en woensdagochtend tussen 9 en 12 uur.

#DWARS liggertjes

De gratis advertentierubriek van Dwars door de Buurt

Deze rubriek is bedoeld als service voor onze lezers. U kunt als particulier of stichting een gratis advertentie, oproep of mededeling plaatsen. Er worden geen commerciële boodschappen geplaatst. Uw informatie moet voor de deadline bij ons binnen zijn en mag hooguit uit 200 tekens bestaan. Zie pagina 9 in het colofon voor de deadline en het e-mailadres.

Schilderclub

Tekenen en schilderen bij Schilderclub Frankendael. Er is weer plek voor nieuwe cursisten, beginner en/of gevorderde. Start: dinsdag 5 september 9.30 u. tot 12.30 u., maar later instromen kan zeker. Prijs: 15 lessen € 240,- incl. btw en materiaal. Docent: Carla Budding, zij is ervaren vakdocent. Locatie: Scoutinggebouw Frankendael in Park Frankendael. Contact: www.betergekleurd.nl/lessen_amsterdam of 06 11102685. Facebook: Schilderclub Frankendael.

EHBO

Op 18 oktober start in Oost een EHBO-CURSUS. 18 lessen op woensdagavond voor 195 euro. Inlichtingen en aanmelding zie: <http://ehbo-oost.amsterdam/cursus>.

Advies

Vrijwilliger, met jarenlange ervaring als voorzitter van de Gehandicapten Belangen Oost-Watergraafsmeer (GBOW), tegenwoordig Onbepert Oost geheten, biedt zich aan om beginnende organisaties op het gebied van zorg en welzijn in het stadsdeel Oost te voorzien van adviezen op het gebied van pr, fondsenwerving

en netwerken; een kleine onkostenvergoeding wordt op prijs gesteld. Nadere info: 06-37198104 of janwillemvanderraad@gmail.com.

Tai Chi

Op dinsdagavond 19 september om 19.30 uur start een cursus Tai Chi voor beginners in het Servicepunt Jeruzalem (van 't Hoflaan 29). Het gaat hier om rustige bewegingen die door vrijwel iedereen beoefend kunnen worden, dus ook door mensen met een beperkte conditie. Beoefening van Tai Chi leidt tot een verbetering van de bewegingscoördinatie en ontspanning. Het heeft zijn wortels in de Chinese yoga. Kosten: € 42,00 voor 12 lessen (€ 3,50 per les). De eerste (proef) les is gratis. Opgeven: 06-12579070 of teohaverkort@online.nl.

SeniorenStudent

Jong + Oud = Goud: Stichting SeniorenStudent heeft nieuwe plaatsen beschikbaar voor senioren die graag aan een student-vrijwilliger willen worden gekoppeld! Voor aanmelden en meer info ga naar: www.stichtingseniorenstudent.nl.

Bridge

In de parochiezaal van de Hofkerk spelen wij elke woensdagmiddag serieus bridge met een knipoog. We hebben plaats voor spelers die bekend zijn met het spel. U kunt informeren bij Miep Cornelisse telefoon 020 6680473 of woensdag vanaf 12.30 uur bij de Hofkerk, Linnaeushof 94 te Amsterdam.

Alzheimer Café

Op dinsdag 12 september is in Grand Café Frankendael gevierd dat er al weer 10 jaar een Alzheimer Café is in Oost. Elke 2e dinsdag van de maand is er in genoemd Grand Café het officieel Alzheimer Café Diemen, Ouder Amstel, Amsterdam Oost geheten café. Het programma start om 20 uur, de inloop is om 19.30 uur. De activiteit is een initiatief van Buurtzorg, Cordaan, Dynamo, PCOB afd. Diemen, MaDi en Zonnehuisgroep Amstelland.

Onderzoek 90+

Het VUmc Alzheimercentrum gaat onderzoek doen naar dementie op oudere leeftijd. Mensen van 90 jaar en ouder wordt gevraagd mee te doen aan dit onderzoek.

Dementie is een veel voorkomende aandoening op hoge leeftijd: ongeveer 4 op de 10 mensen van 90 jaar en ouder heeft dementie. Omdat veel onderzoeken zich richten op jongere mensen met dementie, is het nog grotendeels onbekend welke factoren een rol spelen bij het ontstaan van dementie op oudere leeftijd. Vragen die we willen beantwoorden zijn onder andere: Spelen opleiding en lichamelijke activiteit ook een rol bij het ontstaan van dementie op hoge leeftijd? Hoe verschillen de hersenen van mensen boven de 90 jaar zonder geheugenproblemen met die van mensen met dementie?

Voor dit onderzoek komen wij twee keer bij de deelnemer thuis. Het eerste bezoek bestaat uit een gesprek met een arts (in opleiding) en een lichamelijk onderzoek. Het tweede bezoek bestaat uit een onderzoek naar geheugen, leervermogen en taalgebruik. Daarnaast vragen wij de deelnemer één of twee keer naar het VUmc te komen, waarbij het vervoer door ons wordt geregeld. Op het VUmc vinden verschillende onder-



zoeken plaats, waaronder een MRI-scan van de hersenen, een PET-scan voor het afbeelden van het Alzheimer eiwit, bloedafname, een oog onderzoek, echo van de halsvaten en een lichamelijk onderzoek. Deelname wordt vergoed in de vorm van VVV-bonnen.

Bent u 90 jaar of ouder en geïnteresseerd in deelname aan wetenschappelijk onderzoek om meer te weten te komen over dementie op hoge leeftijd, dan horen wij graag van u. U kunt contact opnemen met:
- drs. Nienke Legdeur, arts-onderzoeker, tel.: 020-4448527 of e-mail: n.legdeur@vumc.nl
- drs. Maryam Badissi, neuropsycholoog en onderzoeksassistente 90+ Studie, tel.: 020-4442034 of e-mail: m.badissi@vumc.nl

Colofon

Dwars door de buurt is een onafhankelijke lokale krant die in 2017 zeven keer versijnt. De krant wordt huis aan huis verspreid in de buurten van Oud-Oost (Oosterpark-, Transvaal- en Dapperbuurt) en Watergraafsmeer in Amsterdam-Oost. Op meerdere openbare plekken in Oost liggen exemplaren om gratis mee te nemen. De oplage is 25.000.

Dwars 196 versijnt vrijdag 27 okt., de deadline voor uw bijdrage is donderdag 5 okt. 2017.

Adresgegevens:

Wijtenbachstraat 36 hs
1093 JC Amsterdam
tel. nr.: 06 - 428 078 05
e-mail: dwarskrant@gmail.com

Kernredactie:

Anneke Hesp, Arie van Tol,
Melissa Plomp en Rose Bartholomé

Opmaak:

Frits van den Akker, Robert Nieman
en Ron de Wit

Medewerkers:

Anna ten Bruggencate, Annemarije Pronk, Ans van de Scheur, Carolien van Welij, Connie Dekker, Daan van Pagée, Dick Feenstra, Dineke Rizzoli, Eddy Ellert, Frank Schoevaart, Gerard Valentijn, Hans Heitgeert, Hans van den Bosch, Hansje Galesloot, Hella de Groot, Jaap Kamerling, Jan Molenaar, John Prop (voorpagina), Judith Lammers, Kirsten de Wit, Mats van Soelingen, Méland Langveld, Mirjam Ringers, Noortje Blauw, Ruud Meijer, Sjaak Brox, Ton Hendrix, Veronica van Roon en Wil Merkies.

Bestuursleden

Stichting Dwars door Oost:
Arie van Tol, Mike de Kreek en Tim Stok

www.oost-online.nl:

Stan Polman

Redactionele bijdragen:

Dynamo, ViiA, HJS, OAR en I!Woon

Druk: Rodi Rotatiedruk



Binnenmens zkt. avontuur

Marjan wil nieuwe activiteiten ondernemen. Ga jij de uitdaging aan?

Het ViiA VitA team zet zich in voor Amsterdammers die hulp nodig hebben bij praktische en sociale problemen. Samen met een andere vrijwilliger help je een buurtgenoot en bied je een luisterend oor. Geef energie en aandacht en sluit je aan bij het ViiA VitA team!

Kijk op vii.nl voor meer informatie en andere vacatures of bel 020 495 22 50.



post
oost

Post Oost is hét participatiecentrum voor Amsterdammers uit Oost. Het adviseert over activiteiten in de buurt, bemiddelt naar vrijwilligerswerk en biedt een opstap naar werk.

Wijtenbachstraat 36 hs

ma - vrij 9 tot 17 uur | info@postoost.nl

Twitter @PostOost | Facebook PostOost | postoost.nl

Post Oost helpt bewoners meedoen!

Voordelen van de Nederlandse taal leren

Post Oost helpt bewoners mee te doen. Post Oost Plus geeft extra steun als dat nodig is. Vanuit Post Oost Plus zijn er filmpjes gemaakt die laten zien hoe het werkt. Bekijk het eerste filmpje waarin duidelijk wordt wat jouw mogelijkheden zijn als je goed Nederlands kunt spreken.

Bekijk het filmpje op Youtube Post Oost:



Wil jij weten wat we voor jou kunnen betekenen? Kom langs bij Post Oost dan kijken we samen naar de mogelijkheden.

postoost.nl

oost aan de slag

#DWARNS

voor de jeugd

Coördinatie: Connie Dekker, tekst: Ron de Zeeuw

Marine kan vliegen!



Marine (6 jaar) tussen haar zussen en Marine vliëgend (schilderij boven)

Wie zou er niet willen kunnen vliegen? Een klein aanloopje, je armen spreiden, en hup, daar ga je.

Tussen de huizen door. Boven de daken. Boven de stad. Boven zee. Vogels zijn zo gewoon dat je er nooit bij stilstaat wat een wonder het is dat ze kunnen vliegen. En dat ze zo goed kunnen vliegen. Er zijn kleine strandlopers die in het puntje van Zuid-Amerika overwinteren en in het voorjaar meer dan tienduizend kilometer vliegen om niet ver van de Noordpool te gaan broeden. En vier maanden later vliegen ze dat hele eind weer terug.

Jonge albatrossen vliegen de eerste zeven of acht jaar van hun leven zonder ooit een

poot op de grond te zetten, en dat boven de grootste, koudste en meest woeste oceaan op aarde, rond de Zuidpool.

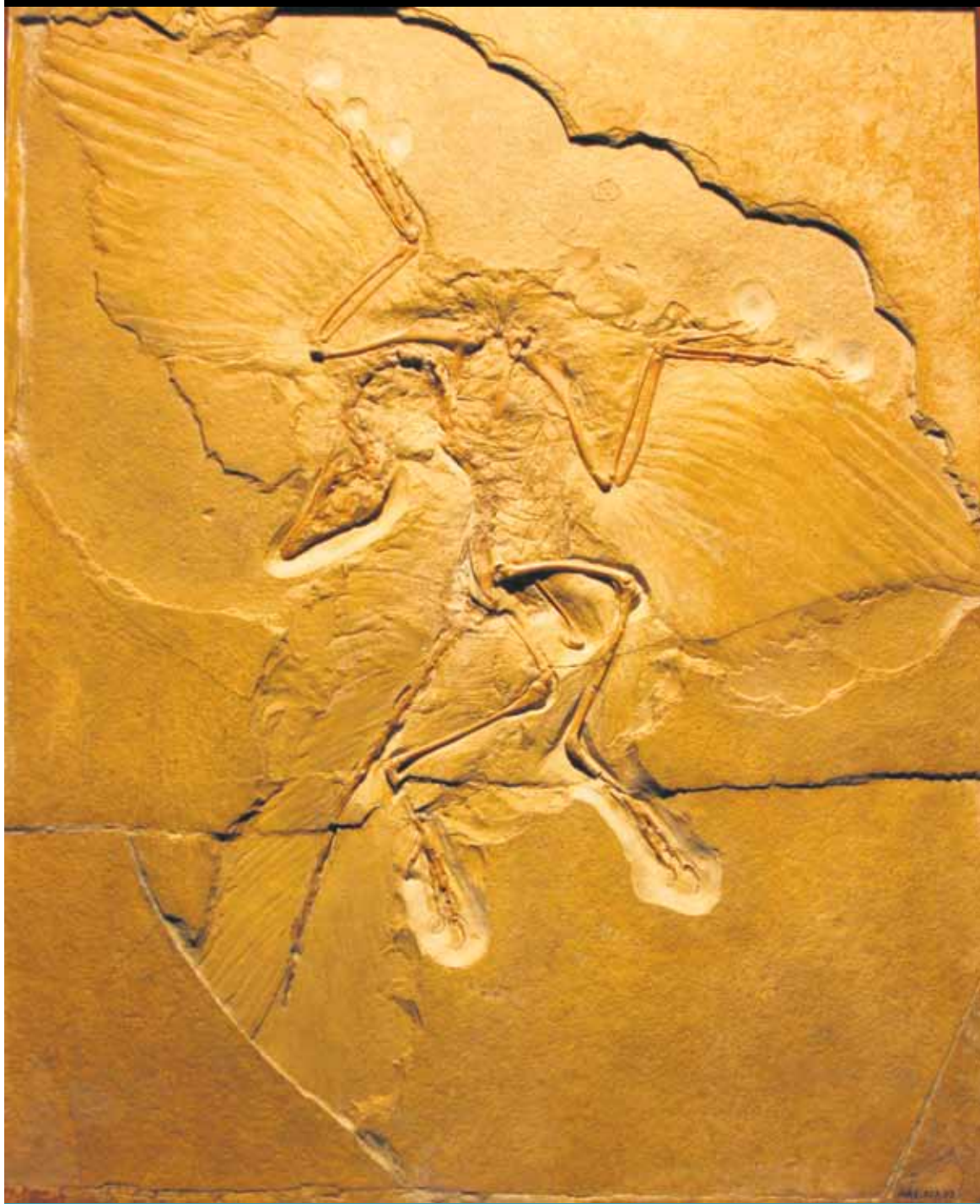
Hun vleugels zijn zo groot dat ze urenlang zweven zonder moeizaam klapwieken. Je hebt trouwens niet alleen vleugels nodig om te kunnen vliegen. Je moet ook heel licht gebouwd zijn. Een mantelmeeuw lijkt net zo groot als een poes maar weegt maar zes of zeven ons. Een beetje huiskat weegt zes of zeven kilo.

Waarom wegen vogels veel minder dan poezen? En hoe hebben ze vleugels gekregen? Niet van de ene op de andere dag...

Een huidvlieger wordt ook wel vliegende kat of eekhoorn genoemd.



Vliegen, zweven en fladderen



Dit fossiel van een Archaeopteryx is gevonden in Duitsland en te zien in het Natuurkunde Museum in Berlijn.

Het oudste wezen dat als vogel wordt gezien heet Archaeopteryx. Dat is Latijns en het betekent "oude vleugel".

In 1871 werd er een prachtig fossiel gevonden in een steengroeve in Duitsland. Het dier zelf is verdwenen maar er is een afdruk in steen overgebleven. Denk maar aan een afdruk van je voet in het zand, en dan hard geworden. Fossielen zijn meestal niet zo duidelijk maar in dit geval kun je zelfs veren zien en kleine botjes. Aan het kopje is te zien dat Archaeopteryx tandjes had en verder had hij een lange staart van botjes. Daarin is hij anders dan alle vogels van nu. Die hebben alleen staartveren en geen staartbotjes. En moderne vogels hebben geen tanden maar een snavel.

Archaeopteryx is heel erg oud. 140 miljoen jaar. Waarschijnlijk was archaeopteryx een kleine, vliegende dino.

De dinosaurussen zijn 65 miljoen jaar geleden uitgestorven. De vleugels van zo'n "steenoude dinovleugel" zijn eigenlijk voorpoten met veren. Ze zijn nog niet zo perfect als die van een albatros of meeuw. Ook was hij aan de zware kant met zijn staart vol botjes en bek vol tanden. Maar hij kon waarschijnlijk al redelijk vliegen. En dus kon hij vluchten voor

vijanden die niet konden vliegen en hij kon insecten uit de lucht vangen. En dat was zo belangrijk dat vogels een enorm succes geworden zijn. Er zijn nu - 140 miljoen jaar later - meer dan 9000 soorten vogels.

Maar niet alleen vogels kunnen vliegen. Ook vleermuizen kunnen dat. En ook vleermuizen zijn een enorm succes, ook al zie je ze maar weinig.

Van de 4475 soorten zoogdieren op de wereld zijn 997 soorten vleermuizen. Vleermuizen zijn heel anders dan vogels. Ze leggen geen eieren, maar krijgen levende jongen en hebben tanden. Ook hebben ze geen veren maar huid gespannen tussen hun botjes. Maar wat vroeger hun voorpoten waren zijn nu hun vleugels, net als de vroegere dino's veren kregen aan hun voorpoten en dat werden hun vleugels.

Glijden

Er zijn nog veel meer wezens die zich door de lucht kunnen verplaatsen.

Er zijn een aantal kleine zoogdieren met een huidplooi tussen hun voor- en achterpoten. Hiermee kunnen ze van de ene boom naar de andere

zweven. Glijden. Gliders, heten ze in het Engels. Zweefvliegers. Wij noemen ze huidvliegers of vliegende katten of vliegende eekhoorns.

Zweven

Ook zijn er zwevende hagedissen die hun ribben met huid ertussen naar buiten kunnen bewegen. Zwevende slangen met een huidplooi opzij. Verschillende zwevende kikkers, waarvan één zijn voeten uitspreidt als een paraplu. Aan al deze dieren kun je zien hoe het met de echte vliegers begonnen is.

Een beetje zweven is al een groot voordeel als je daardoor aan een niet-zwevend roofdier kunt ontsnappen.

Maar waarom hebben al die glijders, zwevers en fladderaars nooit echt leren vliegen?

Toeval waarschijnlijk. Alleen als je toevallig je voorpoten gebruikte om mee weg te fladderen kon je er later echte vleugels mee ontwikkelen. Met paraplu-voeten of een huidplooi tussen je ribben kun je dus wel leuk glijden, zweven of fladderen maar je vliegt er niet mee van Zuid-Amerika naar de Noordpool.